

HARUN YAHYA CEP KİTAPLARI SERİSİ .42.

MÜMİNLERİN CESARETİ

HARUN YAHYA

Dünyanın dört bir yanında süre giden zulümler, haksızlıklar, akıtılan kanlar, yaşanan acılar, çekilen açlıklar bazı insanları hiç ilgilendirmez. Böyle insanlar, yeryüzünün kargaşa, kaos, sızlıklar ile dolu olmasına, haksız yere öldürülen insanların varlığına aldırmaz. Bu şekilde yaşadıkları takdirde rahat edeceklerini düşünen insanların sayısı çoktur. Oysa başka insanlara zulmedilen, haksızlık yapılan, acı çektirilen bir ortamda kişinin kendi başının derdine düşmesi, hiçbir şekilde vicdana sığmayacak bir davranıştır. Bu satırları okurken "peki ama ben zulüm gören insanlar için ne yapabilirim?" diye düşünüyor ya da "benim yapacağım şey ne olabilir ki?" diyor olabilirsiniz.

Ama herkesin böyle dediğini bir düşünün... Bu durumda yeryüzünde kötülöklere karşı iyiliği savunan tek bir kişi dahi kalmazdı. Oysa her dönemde iyiliği savunan insanlar olmuştur. Bu kişiler korkusuzca öne çıkmışlar, iyiliği yeryüzünde yerleştirmeye ve ayakta tutmaya çalışmışlardır. İşte bu kişilerin temel özellikleri Allah'tan korkmaları, vicdanlarının sesini dinlemeleri, son derece cesur ve atak davranmaları, sorumluluk almaktan korkmamalarıdır.

Dünyaya yayılmış olan zulüm ve haksızlıkların yerine iyiliği, güzelliği, adaleti yerleştirmek için gerekli olan en önemli şey, hak bilinen yolda 'cesur' adımlar atmaktır. Belki de "insanlara iyiliği tavsiye etmek için cesur olmaya ne gerek var?" diye düşünüyor olabilirsiniz. Oysa cesaret, kötülüğün yeryüzünden kaldırılmasını isteyen insanların en çok ihtiyaç duyacakları şeylerden biridir. Kuran'a dayalı gerçek cesaret, Kuran'ın sınırlarını bütünüyle ve kusursuzca korumada Allah'tan başka kimseden korkmadan ve çekinmeden kararlılık göstermek, hiçbir şart ve ortamda Kuran ahlakından taviz vermemektir. Bu kitapta, müminlerin Allah sevgisi, Allah korkusu ve Allah'ın rızasını kazanmaya yönelik samimi bir isteğe dayalı cesaretleri anlatılmaktadır.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Bu kitap Harun Yahya'nın konuyla ilgili olarak daha önce kaleme aldığı eserlerinden önemli bölümlerin derlenmesi ile oluşturulmuştur. Amaç, okuyucuların Harun Yahya serisinin tamamını okuyabilmesidir.

Cep Kitapları Serisi hazırlanırken, Türk halkının içinde bulunduğu ekonomik durum göz önüne alınmış, bu duruma uygun fiyatlarla okuyucuya hizmet etmek amaçlanmıştır. Bu seri hazırlanırken kendisinden alıntılar yapılan kitapların orijinallerine, Harun Yahya'nın eserlerini satan tüm kitapçılardan veya www.harunyahya.org internet sitesinden ulaşabilirsiniz.

OKUYUCUYA

- Yazarın eserlerinde evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur.
- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır. Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.
- Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.
- Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.
- Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğu- na şahit olacaktır.
- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheli ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

HARUN YAHYA CEP KİTAPLARI SERİSİ .42.

MÜMİNLERİN CESARETİ

Onlar, kendilerine insanlar: "Size karşı
insanlar topla(n)dılar, artık onlardan
korkun" dedikleri halde imanları artanlar
ve: "Allah bize yeter,
O ne güzel vekildir" diyenlerdir.
(Al-i İmran Suresi, 173)

HARUN YAHYA

Eylül, 2002

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi

yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya külliyyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesidir, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya külliyyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Çatalçeşme Sk. Üretmen Han No: 29/7
Cağaloğlu - İstanbul Tel: (0 212) 511 44 03

Baskı: Nesil Matbaacılık

---

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ

8

KURAN'A GÖRE CESARET NEDİR?

14

KURAN'A DAYALI BİR CESARETİN TOPLUMDA
BİLİLEN CESARET KAVRAMLARINDAN FARKI

24

ŞEYTAN İNSANLARA ÇİRKİN BİR
CESARET EMREDER

34

CESARET NASIL KAZANILIR

50

PEYGAMBERLERDEKİ VE SAMİMİ
MÜMİNLERDEKİ CESARET ÖRNEKLERİ

56

SONUÇ

80

GİRİŞ

Hayatı boyunca sorumluluk almaktan kaçarak yaşamaya alışmış bir insanı düşünelim. Sadece kendi yiyeceği, içeceği, geleceği, evi, arabası, sahip olduğu mallar ile ilgilenen bir insan... Etrafında gerçekleşen olaylar, dünyanın dört bir yanında süregelen zulümler, haksızlıklar, akıtılan kanlar, yaşanan acılar, çekilen açlıklar onu hiç ilgilendirmez. Yeryüzünün kargaşa, kaos, düzensizlik, bozgunculuk ve türlü haksızlıklar ile dolu olması onu hiç rahatsız etmez. Haksız yere öldürülen insanların, yiyecek bir parça ekmek dahi bulamayan çocukların varlığına aldırmaz. "Bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın" şeklinde çarpık bir bakış açısına sahiptir; sadece kendini düşünür ve kendi için yaşar.

Toplumda bu tarz insanlara sık sık rastlamak mümkündür. Böyle yaşadıkları takdirde rahat edeceklerini, dertten, tasadan uzak, huzur içinde olacaklarını düşünen bu gibi insanların sayısı çoktur. Oysa başka insanlara zulmedilen, haksızlık yapılan, acı çektirilen bir ortamda kişinin kendi başının derdine düşmesi, hiçbir şekilde vicdana sığmayacak bir davranıştır.

Böyle bir dönemde her insanı bekleyen büyük sorumluluklar vardır. Açlık çeken, haksız yere yurtlarından sürülen zavallı insanları, yine haksız yere öldürülen, katledilen kişileri buldukları durumdan kurtaracak güçlü bir imana herkes sahip olabilir. Yeryüzünü bu durumdan kurtarmaya çalışmak, akıl ve vicdan sahibi her insanın üzerine düşen bir sorumluluktur.

Siz bu satırları okurken "peki ama ben ne yapabili-

rim?" diye düşünüyor ya da "benim yapacağım şeyle ne olabilir ki?" diyor olabilirsiniz. Ama herkesin böyle dediğini bir düşünün...

Bu durumda yeryüzünde kötülöklere karşı iyiliğı savunan tek bir kişi dahi kalmazdı. Oysa her dönemde iyiliğı savunan insanlar olmuştur. Bu kişiler korkusuzca öne çıkmışlar, iyiliğı yeryüzünde yerleştirmeye ve ayakta tutmaya çalışmışlardır. İşte bu kişilerin temel özellikleri Allah'tan korkmaları, vicdanlarının sesini dinlemeleeri, son derece cesur ve atak davranmaları, sorumluluk almaktan korkmamalarıdır.

Dünyanın dört bir yanına yayılmış olan zulüm ve haksızlıkların yerine iyiliğı, güzelliğı ve adaleti yerleştirmek için gerekli olan en önemli şey, hak bilinen yolda 'cesur' adımlar atmaktır. Belki de "insanlara iyiliğı tavsiye etmek için cesur olmaya ne gerek var?" diye düşünüyor olabilirsiniz. Oysa cesaret, kötülüğün yeryüzünden kaldırılmasını isteyen insanların en çok ihtiyaç duyacakları şeylerden biridir.

Cesaret ve kararlılığın "*iyiliğı emretme, kötülükten men etme*" konusunda ne kadar önemli olduğunu anlamak için, peygamberlerin ve yaşamlarını Allah yolunda hizmete adanmış Müslümanların kötülüğe karşı verdikleri mücadeleleri hatırlamak gerekir.

Bu konuyu düşünmek, asırlardan beri iyiliğı savunan her hareketin birileri tarafından durdurulmaya çalışıldığını fark etmek ve olayın ciddiyetini kavramak açısından etkili olacaktır.

Kuşkusuz tarihin her döneminde dünyaya iyiliğın, güzel ahlakın, barışın ve huzurun hakim olması için çalışan insanların yanı sıra, insanları haksız yere öldüren,

**Şüphesiz iman edenler,
hicret edenler ve Allah yolunda
cehd edenler (çaba harcayanlar);
işte onlar, Allah'ın
rahmetini umabilirler.
Allah bağışlayandır, esirgeyendir.
(Bakara Suresi, 218)**

yurtlarından süren, yeryüzünde ahlaki dejenerasyonu yaygınlaştırmaya çalışan, zayıf olanı ezmeye, böylece kendini yüceltmeye çalışan çok sayıda insan yaşamıştır.

Nasıl ki Müslümanların hedefi, güzel ahlaki insanlar arasında yaygınlaştırmaksa, bu kişilerin hedefi de kötülüğü tüm dünyaya yaymaktır. Bu nedenle, iyilik yönündeki her faaliyeti durdurmak istemelerine şaşdırmamak gerekir. Tarih boyunca yaşananlar da hep bunu göstermiştir. Güzel ahlaki tavsiye eden peygamberler ve onları izleyen müminler her dönemde baskı altına alınmaya çalışılmışlar, çirkin ve asılsız iftiralarla, çeşitli sindirme yöntemleriyle engellenmek istenmişlerdir.

Ama bu noktada yeryüzünde iyiliğin, huzurun, güzel ahlakın yerleşmesini istemeyenlerin hiç bilmedikleri ve hiçbir şekilde kavrayamadıkları ilahi bir sır tecelli eder: Müslümanlar her zaman, "**... Hiç şüphesiz, Bizim ordularımız, üstün gelecek olanlar onlardır**" (Saffat Suresi, 173) ayetinin işaretiyle inanmayanlara galip gelirler. Bu, Allah'ın vaadidir. Allah, Kendi yolunda cesaret ve kararlılıkla mücadele edenleri bu dünyada inkarcılara karşı mutlaka galip getirir, ahirette de samimi çabalarının karşılığında onları cennetine koyar.

Allah'a güvenen, O'nun emrettiği güzel ahlaki yaşama ve yaşatma konusunda kararlı davranan herkes Allah'ın sonsuz nimetleriyle ödüllendirilmeyi umabilir. Kim peygamberlerin ve samimi müminlerin gösterdikleri cesareti ve kararlılığı gösterir, doğru yolda yılmadan ilerlerse, bu durumda cennet ehli olmayı umabilir. Allah bu konuyla ilgili bir ayette şöyle buyurmaktadır:

Şüphesiz iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cehd edenler (çaba harcayanlar); işte

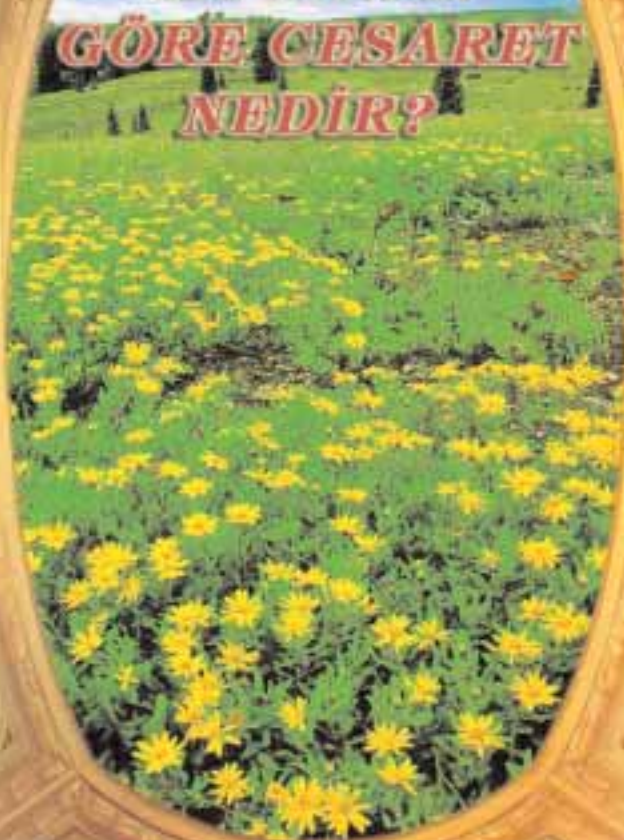

**onlar, Allah'ın rahmetini umabilirler. Allah ba-
ğışlayandır, esirgeyendir. (Bakara Suresi, 218)**

Bu kitapta güzel ahlakın bir parçası olan "cesaret" konusunu ele alacağız. Cesaretin Kuran'da tarif edilen gerçek anlamını açıklayacak, aynı zamanda da toplum içinde cesaretin yanlış algılanış biçimlerini inceleyeceğiz. Gerçek Kurani cesaretle halk arasında yanlış bilinen ve yaşanan cesaret kavramının karşılaştırmasını yapacağız. Ardından da şeytanın insanları sevk etmeye çalıştığı çirkin cesareti örnekleriyle göreceğiz. Son olarak Kuran'da yaşamlarından haberler aktarılan peygamberlerdeki ve salih müminlerdeki cesaret örneklerini anlatacağız.

**KURAN'A
GÖRE CESARET
NEDİR?**

Kuran'a dayalı gerçek cesaret, Allah'ın sınırlarını bütünüyle ve kusursuzca korumada Allah'tan başka kimseden korkmadan ve çekinmeden kararlılık göstermek, hiçbir şart ve ortamda Kuran ahlakından taviz vermemektir. Cesaret, yalnızca ve yalnızca Allah'tan korkan, O'na derinden bağlı olan insanların, imanlarından kaynaklanan doğal bir tavidir.

İnananlar Allah'a olan imanları, Allah korkuları ve ahiret özelemleri nedeniyle doğal bir cesaret ortaya koyarlar. Her davranışları son derece samimi ve cesurdur. Allah rızası için, Allah'ın emrettiği ahlakı yaşamak ve diğer insanların da bu güzelliği yaşamalarını sağlamak için çabalar, etraflarında işleyen kötülüklere karşı sessiz kalmaz, gereken Kurani tavrı gösterirler. Kötülüklere karşı mücadele etmeyi, doğruyu, güzeli, iyiyi anlatmayı görev edinmişlerdir.

Müminlerin cesaretinin kökeninde tamamen Allah sevgisi, Allah korkusu ve Allah'ın rızasını kazanmaya yönelik samimi bir çaba bulunmaktadır. Bu yüzden güzel ahlakı yaşama konusundaki cesaretleri belirli şartlara bağlı değildir. Her ortamda ve her durumda mümin Allah'a güvenmenin getirdiği cesaretini korur.

İnanmayanların sergiledikleri cesaret örneklerinde ise maneviyatın yerini yalnızca çıkarlar ve dünyevi hırslar almaktadır. Bu yüzden Kuran'dan uzak insanlar cesaret kavramını yanlış alanlarda uygulamaya geçirirler. Asıl cesaret göstermeleri gereken konularda ise geride kalabilirler. Bu nedenle bu kişilerin gösterdikleri cesaret ge-

reksiz, anlamsız ve ahiretleri açısından da yararsız bir cesaret olmaktadır.

Allah korkusu taşıyan insanlar vicdanen cesaret göstermeleri gereken bir olayda, o olayı görmezlikten gelecek kaçmayı vicdanlarına sığdıramazlar. Örneğin, bir kişi suçsuz olduğu halde suçlanıyorsa ve bir mümin de onun suçsuzluğuna şahitse, kendi çıkarlarına ters de düşse, kendini riske de atsa bu kişinin hakkını Allah'ın rızası için savunur. Bu gerçekten güzel bir cesaret örneğidir. Müminin gösterdiği bu cesaretin kaynağı, Allah korkusudur. Çünkü Allah Kuran'da şöyle emretmiştir:

... Şahidliği gizlemeyin. Kim onu gizlerse, artık şüphesiz, onun kalbi günahkardır. Allah, yaptıklarınızı bilendir. (Bakara Suresi, 283)

Ayette bildirildiği gibi şahidliği gizlemek Allah'ın haram kıldığı bir davranıştır. Mümin Allah'ın emirleri konusunda gevşeklik göstermek ve çekingen davranmaktan korktuğu için Allah'ın sınırlarını gözetmede en güzel cesaret örneklerini sergiler.

Kuran ahlakından uzak bir toplumda ise, vicdanının sesini dinleyip hakkı çiğnenen birini savunan kişi, çevresindeki insanlar tarafından "Sen onun avukatı mısın?", "Onu savunmak sana mı kalmış?" gibi sözlerle küçük düşürülüp vazgeçirilmeye çalışılır. Oysa yaptığı, takdir edilmesi gereken bir güzel ahlak özelliğidir. Böyle bir durumla karşılaşan kişi de din ahlakından uzak bir insansa, çevresinden tepki almayı, kendi çıkarlarını kaybetmeyi göze alamaz. Ama eğer bu kişi Allah'a iman eden ve Kuran'a uyan bir insansa Allah'ın emrettiği ahlakı uygulama konusunda asla bir çekimserlik göstermez.

Söz konusu kişi vicdanının sesini dinleyip en sıkıntılı

anında bile hakkı savunma cesaretini gösterir. Bir kötülükle karşılaştığı zaman ayette emredildiği gibi iyilikle karşılık vermek için çalışır. Bu yüzden Kuran ahlakını yaşamayan insanlar tarafından "saflıkla" suçlanabilir, küçük görülebilir. Ama etrafındaki kişiler onun bu davranışını yadırgasa da o güzel ahlakı seçer. Nitekim, kınayanın kınamasından korkmamak, cesur ve kararlı olmak Kuran'da bir güzel ahlak özelliği olarak örnek verilmiştir:

Ey iman edenler, içinizden kim dininden geri döner (irtidat eder)se, Allah (yerine) Kendisinin onları sevdiği, onların da kendisini sevdiği mü'minlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı ise 'güçlü ve onurlu,' Allah yolunda cihad eden ve kınayıcının kınamasından korkmayan bir topluluk getirir. Bu, Allah'ın bir fazlıdır, onu dilediğine verir. Allah (rahmetiyle) geniş olandır, bilendir. (Maide Suresi, 54)

Günlük hayatımızdan birkaç örnekle konuyu daha anlaşılır hale getirebiliriz. Kişi yolda bir yoksula, yardıma muhtaç birine rastlar. Yardım etmek ister, ama yanındaki kişiler o kişiye yardım etmemesini istiyordur. "Boşver", "Yardım etmek sana mı kaldı?" gibi sözlerle onu vazgeçirmeye, alaylarıyla onu engellemeye çalışırlar. Kişi burada bir tercihte bulunacaktır.

Kimisi, arkadaşlarının önünde küçük düşmekten çekinerek ve onları kaybetmekten korkarak güzel ahlaktan derhal yüz çevirir ve rastladığı muhtaç kişiyi orada yüzüstü bırakır. Müslüman ise gördüğü kişiye hiçbir kınamadan korkmadan mutlaka yardımda bulunur. Çünkü yardıma muhtaç insanı Allah yaratmış ve karşısına özel olarak çıkartmıştır. Bununla, belki de onun güzel ahlaklı

davranıp davranmayacağı denenmektedir. İnce bir kavrayışa sahip olan mümin bir kimse Allah'ın bu olayı özel olarak yarattığını ve kendisini imtihan ettiğini derhal anlar ve Allah'ın rızasına uygun olan davranışı seçer. Arkadaşlarının alayı ile karşılaşması onu hiçbir şekilde yıldırmaz. Doğru bildiğini yapmakta cesur davranır.

Güzel ahlaklı davranmaya itina eden insan, zaman zaman kendisine bu şekilde karşı çıkan, güzel ahlaktan vazgeçirmeye çalışan insanlarla karşılaşabilir. Kuran ayetleri incelendiğinde bu tür durumların imtihan ortamının bir özelliği olduğu daha iyi anlaşılır. Nitekim Kuran'da, iyilerin karşısında her zaman kötülerin bulunacağı ve bu kişilerin kötülüğü yeryüzüne yaymak isteyecekleri anlatılmaktadır. Bu amaç doğrultusunda hareket ettikleri için iyilik yapanları da engellemeye çalışırlar. Allah bu gerçeği birçok ayetiyle haber vermiştir:

... Allah'ın ayetlerini yalanlayandan ve (insanları) ondan alıkoyup-çevirenden daha zalim kimdir? Ayetlerimizden alıkoyup-çevirenlere, bu 'engelleme ve çevirmelerinden' dolayı pek çetin bir azabla karşılık vereceğiz. (Enam Suresi, 157)

Dini yalanlayanı gördün mü? İşte yetimi itip-kakan; yoksulu doyurmayı teşvik etmeyen odur. İşte (şu) namaz kılanların vay haline, ki onlar, namazlarında yanılıgdadırlar, onlar gösteriş yapmaktadırlar. Ve 'ufacık bir yardımı (veya zekatı) da engellemektedirler. (Maun Suresi, 1-7)

Allah inkar eden insanların, iyilikleri, hayırlı davranışları engellemek için ciddi bir çaba göstereceklerine Kuran'da dikkat çeker. Ancak bu çabanın iyi olanlarla kötülerin birbirinden ayrılmasına vesile olarak, yine inananla-

rın hayrına sonuçlanacağı da ayetlerde haber verilir:

Gerçek şu ki, inkar edenler, (insanları) Allah'ın yolundan engellemek için mallarını harcarlar; bundan böyle de harcayacaklar. Sonra bu, onlara yürek acısı olacaktır, sonra bozguna uğratılacaklardır. İnkâr edenler sonunda cehenneme sürülüp toplanacaklardır. Bu, Allah'ın murdar olanı temizden ayırdetmesi; murdarı, bir kısmını bir kısmı üzerinde kılıp tümünü biriktirerek cehenneme atması içindir. İşte bunlar hüsrana uğrayanlardır. (Enfal Suresi, 36-37)

Bazı insanlar ise kötülerin etkisinde kalarak kötülük işlerler. İyilik yapmak istediklerinde arkadaşları onları garip karşılar; sözleri ve davranışlarıyla taciz etmeye kalkışır. Şeytanın etkisiyle kötülüğü güzel, iyiliği çirkin gösterirler. Zayıf iradeli, ürkek ve titrek kişiliğe sahip kimse-ler de kısa sürede etraflarındaki bu tarz kişilerin etkisinde kalarak güzel davranışlarda bulunmaktan vazgeçerler. Kötü ahlaka yatkın kimselere kolaylıkla uyum sağlarlar.

Etrafa uyum sağlamak ve doğru yolda olmayanların beğenisini kazanmak için doğru bildiklerinden feragat ederek kötü ahlaki seçen insan kendine çok büyük bir zarar vermektedir. İnsanlar tarafından kınanmamak, dışlanmamak için yanlış bir yolu tercih etmekte, kötülere uyum sağlayarak gerçekte kendisine zulmetmektedir. Dost kaybetmemek için kötü ahlaka göz yuman ve gerçek dostun yalnızca Allah olduğunu bilmeyen bu insanlar, aslında Allah'ın huzurunda küçük düşüklerinin ve ahirette kayba uğradıklarının farkında değillerdir.

Oysa Allah'ın sınırlarını gözetmede ve Kuran'da emredildiği gibi şefkatli, merhametli, adaletli, fedakar, te-

vekküllü, iyiliğe davet eden, hoşgörülü, uzlaştırıcı, hayır düşünen ve herşeyde hayır gören, güzel huylu bir insan olmada her ne pahasına olursa olsun kararlı ve cesur davrananları, küçük düşmek, dışlanmak şöyle dursun, Allah dünyada ve ahirette yüceltecek, onları haktan yüz çevirenlerin tümüne üstün kılacaktır.

Kuran'a uygun bir cesaret, Allah'tan başka hiçbir şeyden ve hiç kimseden korkmamayı, Allah rızasına en uygun davranışı yapmakta hiç tereddüt göstermemeyi ve kararsızlıkta bulunmamayı da gerektirir. İman edenlerin en önemli özelliklerinden biri, hiçbir zorluk karşısında yılmamaları, Allah'tan başka hiç kimseden ve hiçbir şeyden korkmamalarıdır. Onlar Allah'tan başka bir güç olmadığını bilirler. Bu da, onlara her türlü korkuyu yenecek cesareti verir. Onlar bir tek Allah'tan korkarlar. Kuran'da müminlerin bu örnek tavrı şöyle açıklanmaktadır:

Ki onlar, Allah'ın risaletini tebliğ edenler, O'ndan içleri titreyerek-korkanlar ve Allah'ın dışında hiç kimseden korkmayanlardır. Hesap görücü olarak Allah yeter. (Ahzap Suresi, 39)

Kötülükten hoşlanan, kötü davranışlarda ısrarlı olan ve başkalarının da kendileri gibi kötü olmalarını isteyen insanların kurdukları şer ittifakını dağıtmak, yeryüzünde iyiliğin hakim olmasına çalışmak peygamberler ve onların yanındaki salih müminler kadar cesur olmayı gerektirir. Bu cesaretin kaynağında da samimi ve şirkten arınmış bir iman yer alır.

İyilikte bulunan, insanlara iyiliği tavsiye eden kişi, çevresinde bulunan gizli kötülerin dikkatini çekecek ve iyilikten uzaklaştırılmaya çalışılacaktır. Bu durum bugüne kadar belki binlerce kez tecelli etmiş, tarih boyunca ya-

şamış her Müslüman güzel ahlakı yaşamaktan ve başkalarına tavsiye etmekten men edilmeye çalışılmıştır.

Örneğin, namaz kılmaya başlayan bir insan Kuran ahlakının yaşanmadığı bir toplumda mutlaka birileri tarafından engellenmeye çalışılır. "Daha gençsin, boşver, ileride kılarırsın", "Günahın boynuma" gibi sözlerle alıkonulmak istenir. Oysa namaz, Allah'ın bir emridir. Engellenmeye çalışılması yerine teşvik edilmesi gereken bir ibadettir. Allah insanları bu güzel ibadetten uzaklaştırmaya çalışanlarla ilgili Kuran'da şöyle buyurmuştur:

Engellemekte olanı gördün mü? Namaz kıldığı zaman bir kulu. Gördün mü? Ya o (kul) doğru yol üzerinde ise, ya da takvayı emrettiyse. Gördün mü? Ya (bu engellemek isteyen) yalanlıyor ve yüz çeviriyor ise. O, Allah'ın gördüğünü bilmiyor mu? Hayır; eğer o, (bu tutumuna) bir son vermeyecek olursa, andolsun, onu perçeminden tutup sürükleyeceğiz; o yalancı, günahkar olan alından. O zaman da meclisini (yakın çevresini ve yandaşlarını) çağırсын. Biz de zebanileri çağıracağız. Hayır; ona boyun eğme (Rabbine) secde et ve yakınlaş. (Alak Suresi, 9-19)

Şeytan, gerçeği gören, dünya hayatının geçici yüzünü fark eden, Kuran ahlakını yaşayan ve ahirete yönelen tek bir kişinin dahi ortaya çıkmasını istemez. Bu nedenle Kuran'a uymaya titizlik gösteren kişinin üzerine kendi yandaşlarını musallat eder ve onu yıldırmaya, korkutmaya ve olumsuz yönde etkilemeye çalışır. Şeytan bu faaliyeti doğrudan telkin ve vesvese yoluyla yürüttüğü gibi insanlar içinde etkisine aldığı ve dost edindiği kimseler vasıtasıyla da sürdürür. Allah, şeytanın bu yönteminin iman edenler için bir etkisi olmadığını şöyle belirtir:

İşte bu şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Siz onlardan korkmayın, eğer mü'minlerseniz, Ben'den korkun. (Al-i İmran Suresi, 175)

Aynı ayetin öncesinde de Allah'tan korkan insanların dinlerindeki cesur ve kararlı tavırları ve bunun sonucunda Allah'tan gördükleri güzel karşılık şöyle anlatılmaktadır:

Onlar, kendilerine insanlar: "Size karşı insanlar topladılar, artık onlardan korkun" dedikleri halde imanları artanlar ve: "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir" diyenlerdir. Bundan dolayı, kendilerine hiçbir kötülük dokunmadan bir bolluk (fazl) ve Allah'tan bir nimetle geri döndüler. Onlar, Allah'ın rızasına uydular. Allah, büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (Al-i İmran Suresi, 173-174)

Cesur davranan, vicdanının sesini dinleyen ve doğruları görüp hak yolda kimseden çekinmeden ilerleyen insan kurtuluşa erer; Allah'ın rahmetine, rızasına, nimetine ve cennetine kavuşur. Şeytanın kışkırtmalarına kulak veren insan ise onun peşinden cehenneme kadar sürüklenir ve ebediyen orada kalır.

İman eden bir insanın görevi Allah'ın emrettiği iyi, doğru ve güzel olanı insanlara tavsiye etmektir. Müminin ana vazifesi budur. Ancak şu da bilinmelidir ki, insan bu görevi yerine getirirken çeşitli zorluklarla daha doğrusu denemelerle karşılaşabilir. Engellenmeye çalışılacak, baskı altına alınmak istenecek, türlü iftiralara ve eziyetlere maruz kalacaktır. Çünkü bu Allah'ın Kuran'da haber verdiği bir vaadidir:

Yoksa sizden önce gelip-geçenlerin hali başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle bir yoksulluk, öyle dayanılmaz bir zor-

luk çattı ve öylesine sarsıldılar ki, sonunda elçi, beraberindeki mü'minlerle; "Allah'ın yardımı ne zaman?" diyordu. Dikkat edin. Şüphesiz Allah'ın yardımı pek yakındır. (Bakara Suresi, 214)

Allah'ın bu ayetiyle vaat ettiği gibi cennete girmeyi uman her mümin, geçmişte inananların yaşadığı zorluklarla denenecektir. Bu noktada kişi kalbini Allah'a bağlayacak, O'na güvenecek, kararlı ve cesur olup, bütün bunların imtihan ortamının doğal akışı olduğunu bilecektir.

Bir insanın öyle bir durumda herhangi bir mazeret öne sürerek dininden, güzel ahlakından taviz vermesi ise son derece çirkin, samimiyezsiz ve kişiliksiz bir davranış olur. Eğer kişi samimiye, çekineceği hiçbir şey yoktur. Allah onu koruyacak, işlerini kolaylaştıracaktır. Nitekim Allah ayetlerinde her zorlukla beraber bir kolaylığın olduğunu ve insanlara güçlerinin üstünde bir şey yüklenmeyeceğini müjdelemektedir:

Demek ki, gerçekten zorlukla beraber kolaylık vardır. Gerçekten güçlkle beraber kolaylık vardır. (İnşirah Suresi, 5-6)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar -ki Biz hiç kimseye güç yetireceğinden fazlasını yüklemeyiz- onlar da cennetin ashabı (halkı)dırlar. Onda sonsuz olarak kalacaklardır. Biz onların göğüslerinde kinden ne varsa çekip almışız. Altlarından ırmaklar akar. Derler ki: "Bizi buna ulaştıran Allah'a hamd olsun. Eğer Allah bize hidayet vermeseydi biz doğruya ermeyecektik. Andolsun, Rabbimizin elçileri hak ile geldiler." Onlara: "İşte bu, yaptıklarınıza karşılık olarak mirasçı kıldığınız cennettir" diye seslenilecek. (Araf Suresi, 42-43)

**KURAN'A
DAYALI
CESARETİN
TOPLUMDA
BİLİNEEN CESARET
KAVRAMINDAN
FARKI**

Cesaret de diğer pek çok kavram gibi din ahlakından uzak bir toplumun içinde Kuran'daki anlamından farklı algılanan ve yaşanan kavramlardandır. Kuşkusuz herkesin cesaret konusunda söyleyeceği birçok Şey olabilir. Ancak bize her konuda olduğu gibi bu konuda da en doğru tanımlama Kuran'da yapılmaktadır.

Her insanın cesaret gösterdiği anlar olur, fakat insanların cesur davrandıkları konular, bu Şekilde ulaşmak istedikleri amaçları ve gösterilen cesaretin sınırları Kuran'da tarif edilenlerden oldukça uzaktır.

Cesaretin tarifinin yapılması istense, Kuran ahlakını ve Allah'ın insanlara nasıl bir cesaret tavsiye ettiğini bilmeyen bir kişinin tarifiyle, bir Müslümanın tarifi elbette birbirinden farklı olacaktır. Müslüman cesareti Kuran'a göre değerlendirirken, pek okları seyrettikleri macera filmlerinin etkisinde kalarak kafalarında canlandırdıkları bir kahraman modelini tarif edeceklerdir. Örneğin, filmlerde sık rastlanan, trafiğin hızla aktığı bir otobanda ters istikamette gitmek Şeklinde bir hareket onlara göre çok büyük bir cesaret örneğidir.

Lisede okuyan öğrencilerin cesaret anlayışları ise daha farklıdır. ğretmenle kavga eden ğrenci arkadaşları tarafından çok cesur olarak nitelendirilebilir. Asi davranan, kuralları yıkmaya çalışan bir kişinin de çok cesur olduğu düşünülür. Örneğin; okula lacivert pantolonla gelmesi gerekirken yeşil bir pantolonla gelen kişi, diğer öğrencilere göre, büyük bir cesaret göstermiştir. Sınavda

kopya çekmek de bu tip kişilerin paylaştıkları cahiliyeye ait kültür yapısı içerisinde bir cesaret örneğidir.

Cahiliye toplumunda bir iş adamı için cesaretin tanımı ise, ticari açıdan bazı riskleri göze alabilmektir. Örneğin borsaya yüksek miktarda para yatırmak bu tür insanlar için bir cesaret örneğidir. Veya hiç denenmemiş bir iş alanına yatırım yapmak, en cesur insanların işidir.

Kısacası din ahlakından uzak toplumlarda her insan kendi yapısına, içinde bulunduğu ortama göre cesareti farklı yorumlayabilmektedir. Bu insanlar için ölçü Kuran değil, şahsi prensip ve alışkanlıkları olduğundan, her insanın cesareten anladığı şey farklı olur. Örneğin; "mahalle kültürü" yaşayan bir kesimde cesaret, o yapıya has, farklı bir tanım kazanacaktır. Ve elbette bu kültürün yaşandığı bir toplum kesiminde yapılan cesaret tarifi, "sosyetik" kişilerin yaptığı tarife göre daha farklı olacaktır. Bir ev kadınının cesareten anladığıyla, bir politikacının anlayışı da farklıdır.

Bu tarz örnekleri toplumun muhtelif farklı kesimleri sayısınca çoğaltmak mümkündür. Ama hepsinin kesiştiği ortak nokta cesareti, alışılmıştın dışında birtakım uç hareketleri yapmakla, toplumun genel kabullerinin dışına çıkmakla aynı anlamda algılamalarıdır.

Kuran ahlakının hakim olmadığı böyle bir yapı içinde, bu çarpık anlayışın bir sınırı da yoktur. Bir hırsız da kendini cesur olarak nitelendirecek, yaptığı işin oldukça cesaret isteyen bir iş olduğunu savunacaktır. Çünkü Kuran'ı ölçü almayan insanların onlarca, hatta yüzlerce ölçüsü vardır; herkes olayları farklı açılardan değerlendirir ve farklı bir fikir ortaya atar. Herkes kendi fikrini mutlak doğru biliyor olduğu için de toplumda kaçınılmaz bir

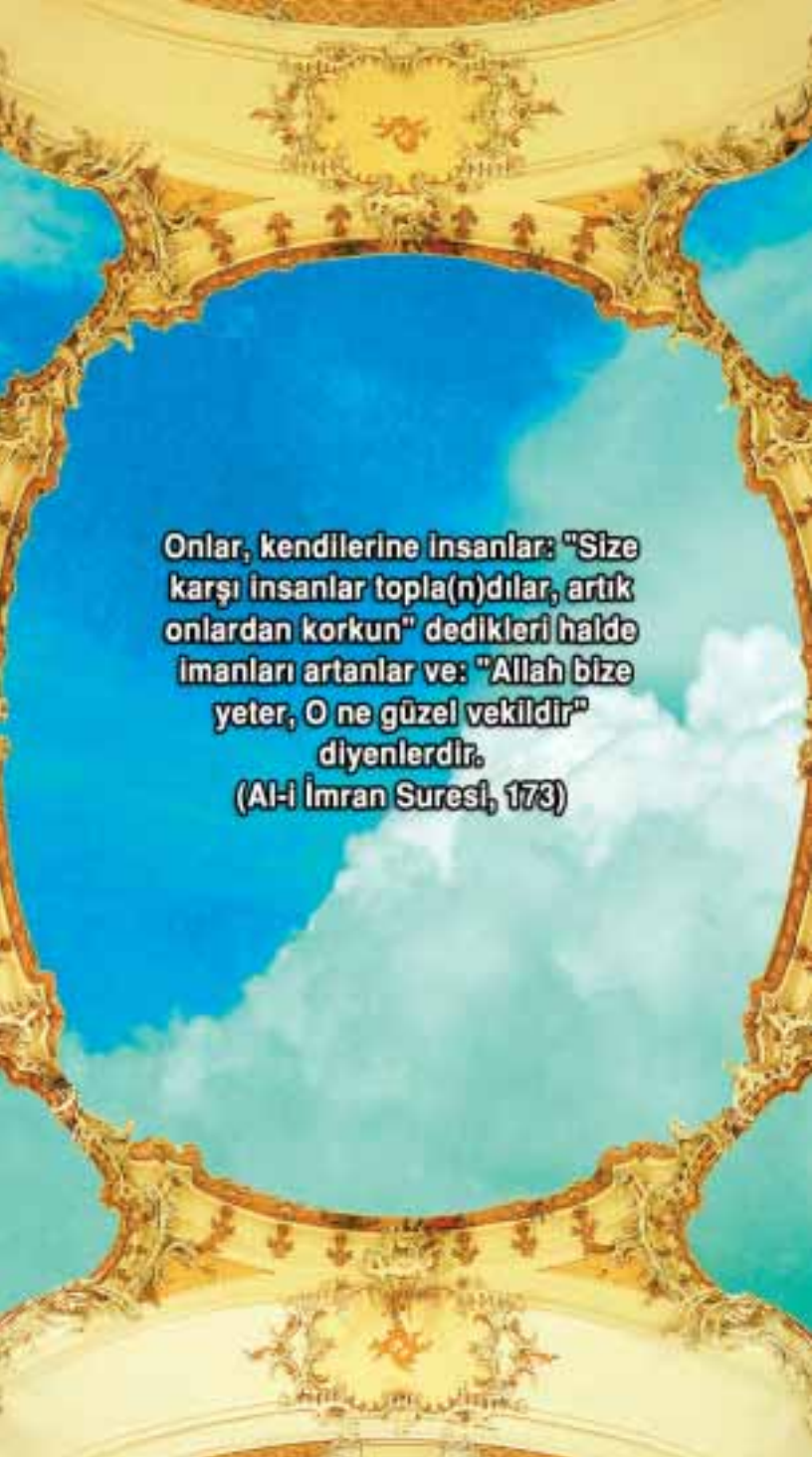
karmaşa yaşanır. Hiç kimse bir başkasının fikrini asla beğenmez. Kuran ahlakının yaşanmadığı bir toplumda, her konuda yalnızca kendi fikirlerini, değer yargılarını beğenmekten kaynaklanan karışıklıklar, çatışmalar mutlaka baş gösterir.

Oysa Kuran'a göre hareket edildiğinde, Allah'ın bildirdiği en güzel ve en doğru olan tek bir ahlak modeli yaşanır. Kuran'a göre gerçek cesaretin ise, yukarıdaki örneklerde sayılanlarla uzaktan yakından alakası yoktur. Kuran'a göre gerçek cesaret, Allah'a güvenip dayanmaktan kaynaklanan, yaşamının her anında tevekkül etmenin sonucu olarak gelişen bir karakter sağlamlığıdır. Bu karakter sağlamlığı ile ilgili en güzel örnekleri de -ilerleyen bölümlerde anlatacağımız gibi- Peygamberimiz (sav)'in yaşamında ve Allah'ın Kuran'da örnek olarak gösterdiği diğer peygamberlerin yaşamlarında görebiliriz.

Kuran'da verilen örneklerden öğrendiğimiz, cesaretin akılcı bir cesaret olması gerektiğidir. Allah insanların akıllarını kullanmalarını buyurmuş, akletmeyenler için de bir ayette şöyle buyurmuştur:

Allah'ın izni olmaksızın, hiç kimse için iman etme (imkanı) yoktur. O, akıl erdiremeyenlerin üzerine iğrenç bir pislilik kılar. (Yunus Suresi, 100)

Akılcı bir cesaret, başarıya da ulaşacaktır. Toplumun bildiği cesaretle ise körü körüne bir "macera ruhu" hakimdir. Macera ruhuyla hareket eden ve delice bir cesaret gösteren insanlar toplumda büyük takdir görürler. Örneğin; tamamen yanmakta olan bir eve girip içeriden değerli eşyalarını çıkarmaya çalışan kişi oldukça cesur olarak değerlendirilebilir. Oysa bu kişi son derece tehlikeli ve akıl dışı bir iş yapmaktadır. Takdir edilmesi de-

**Onlar, kendilerine insanlar: "Size karşı insanlar topladılar, artık onlardan korkun" dedikleri halde imanları artanlar ve: "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir" diyenlerdir.
(Al-i İmran Suresi, 173)**

ğil, aksine engellenmesi, uyarılması gerekir. Nitekim insan hayatı her türlü dünyevi metadan daha önemlidir.

Akıl, cesaretin Kurani anlamda yaşanmasındaki en önemli unsurdur. Akıllı olmak ise Allah korkusunu yaşamının bir sonucudur. Allah, Kendisinden gereği gibi korkanlara doğruyu yanlıştan ayıracak bir anlayış verir. Allah korkusuyla artan bu anlayış, karşımıza çıkan her durumda doğru seçeneği bulmamızı sağlar. Bu gerçek Kuran'da şöyle belirtilir:

Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakinirseniz, size doğruyu yanlıştan ayıran bir nur ve anlayış (furkan) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük fazl sahibidir. (Enfal Suresi, 29)

Akıl, Kuran'da çok önemli bir konu olarak vurgulanmıştır. Müminlerin bütün davranışlarında görülen akıl, sergiledikleri cesaret örneklerinde kendini mutlaka gösterir. Müminin ortaya koyduğu cesaret, kör ve duygusal bir hareket değildir. Belki kimi zaman büyük risklerin altına da girer, ama bunlar hiçbir zaman için ani bir duygusallık hissine kapılıp, düşüncesizce yapılan eylemler şeklinde olmaz. Her davranışında olduğu gibi, ortaya koyduğu bu davranışın temelinde de mutlaka akıl vardır. Körü körüne akılsızca bir cesaret örneği sergilemez.

Allah korkusu, her konuda olduğu gibi, bu konuda da son derece önemli bir kıstastır. Allah korkusu olmayınca kişi rahatlıkla insanlara zarar verecek davranışlarda bulunabilmekte, kendi menfaatleri için başkalarının haklarını çiğneyebilmektedir. Bu kişilerin cesaret anlayışları Kuran'da bildirilen gerçek cesaret ile taban tabana zıttır.

Onlar haram işleyerek para kazanmayı, başkalarının hakkını yiyerek menfaat sağlamayı ve bunu yaparken ka-

nunlara yakalanma riskini göze almayı cesaret olarak görürler. Birçok karanlık işi aynı anda yapabilmeyi ve hiç yakalanmadan zengin olabilmeyi cesaret zannederler. Pervasızca bu tür ahlaksızlıklara yönelmeyi, kendi dünyevi çıkarları uğruna diğer insanlara zulmetmekten çekinmemeyi, hiçbir otorite tanımamayı bir üstünlük olarak algırlar. Oysa yeryüzünde karışıklık çıkarmak, insanlara zulmetmek, insanların hakkını çiğnemek ve bunlara benzer davranışların tümü Allah'ın insanları sakındırdığı, ayetleriyle men ettiği ve insanlara ahirette hesabını veremeyeceklerini bildirdiği çirkin davranışlardır. Cesaret, ancak güzel ahlak ile birlikte olursa gerçek anlamını kazanır. Devletin ve yasaların aleyhine gösterilen bir cesaret ise çirkin bir cesaret olup güzel ahlakla, Allah'ın Kuran'da haber verdiği Müslüman modeliyle bağdaşmaktadır.

Cesaret Allah'ın rızasını kazanmak için gösterilen bir tavırdır. Müminler Allah'ın hoşnutluğunu elde etmek maksadıyla canlarını ve mallarını gözden çıkarırlar. Esasında bu, inanan insanlar için sonradan alınan bir karar değildir. İnananlar bu kararı "iman ettik" dedikleri anda vermişlerdir:

Hiç şüphesiz Allah, mü'minlerden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve öldürülürler; (bu) Tevrat'ta, İncil'de ve Kuran'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ah-dine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınız bu alışverişten dolayı sevinip-müjdeleşiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (Tevbe Suresi, 111)

**Ey iman edenler,
Allah'tan korkup-sakinirsiniz, size
doğruyu yanlıştan ayıran bir nur ve anlayış
(furkan) verir, kötülüklerinizi örter
ve sizi bağışlar.
Allah büyük fazl sahibidir.
(Enfal Suresi, 29)**

Bu kararı ilk başta vermiş oldukları için geriye sadece bunun gereğini yerine getirecekleri fırsatın önlerine çıkması kalmıştır. Gerçekte müminlerin gösterdikleri bu cesaret yalnızca Allah'ın kendilerine emretmiş olduğu davranıştır. Bu yüzden müminler en büyük cesaret örneklerini gayet soğukkanlı, tevekküllü ve korkusuzca sergilerler. Çünkü Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak söz konusu olduğunda inanan bir kimsenin vazgeçemeyeceği ve göze alamayacağı hiçbir şey yoktur.

Zaten insana canını ve mallarını veren Allah'tır. Bunları Kendi dilemesiyle insana verdiği gibi, yine istediği zamanda ve istediği şekilde çekip almak da yine Allah'ın kontrolü altındadır. Ayrıca unutulmamalıdır ki, hiçbir şey insanın başına tesadüfen gelmez. Kuran ahlakını yaşama konusunda, Allah adına cesur ve kararlı davranan bir kimse kaderinde yazılı olandan başkasını yaşamaz. Bu da dünyada ve ahirette kendisi için en hayırlı olandan başkası değildir. Yani insan bir zorluk karşısında cesaretli davrandığında, o zorluğu yenmeye çalıştığında ne ile karşılaşırsa karşılaşsın hepsinin sonucu kendisi için hayırlıdır. Çünkü Allah Kuran'da inanan kullarının işlerini mutlak hayırla sonuçlandıracağını bildirmiştir.

Gerçek cesaretin bize en güzel şekilde tarif edildiği Kuran'da, peygamberlerin ve onları izleyen müminlerin hayatlarından verilen örneklerde, Allah'ı razı etmek için sergilenen cesaretin son derece üstün bir meziyet olduğu anlaşılmaktadır.

Buraya kadar da gördüğümüz gibi, Kurani bir cesareti toplumda yaşanan örneklerden farklı kılan en önemli unsur "amaç"tır. Kuran incelendiğinde cesaret kavramının, halk arasında bilinenlerin dışında çok farklı

amaçlar içerdiği görülür. Kurani bir cesaretin amacı ne insanların takdirini, hayranlığını toplamaktır, ne de kişinin kendi egosunu tatmin etmesidir; amaç sadece Allah'ın hoşnutluğunu kazanmaktır.

Elbette bu, toplumun yaşadığı cesaret kavramıyla, Kurani cesaret arasında büyük farklılıkların oluşmasına neden olur. Nitekim toplumda oturmuş olan cesaret anlayışında daha önce de belirttiğimiz gibi "dünyevi hedefler" vardır; yani kişi herhangi bir konuda cesaret gösterirken ahirete yönelik bir amaç gözetmeden, dünyaya dair hesaplar yapmaktadır. Belki güzel ve faydalı bir iş yapıyordur, örneğin, aniden yola fırlayan bir çocuğu ezilmekten kurtarıyordur; ama burada amacı kendi vicdanını rahatlatmaktır. Ya da topluluk önünde haksızlığa uğrayan birinin hakkını savunuyordur. Davranışı güzeldir, ancak amacı oradakilerin takdirini kazanabilmektir. Oysa bu davranış Allah katında geçerli kılacak olan, bu davranışın Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için yapılmasıdır.

Nitekim bu gerçeği asla akıllarından çıkarmayan Müslümanların cesaret gösterdikleri konular dünyevi amaçlara, çıkarlara yönelik olmaz. Asla insanlar tarafından "cesur bilineyim", "bana cesur desinler", "herkesin gözüne gireyim" gibi isteklerde de bulunmazlar. Allah için sergiledikleri cesareti Allah'ın bilmesi onlar için yeterlidir.

**ŞEYTAN
İNSANLARA
ÇİRKİN BİR
CESARET
EMREDER**

Seytanın amacı insanları Allah'ın dininden uzak tutmak ve kendi peşinden cehenneme sürüklemektir. Bu nedenle insanlar üzerinde, onları kandırabilmek ve tuzağa düşürebilmek için türlü yöntemler uygular. Şeytan, insanların çoğunu bu oyunlarıyla aldatır, onları kötü bir ahlaka sevk eder. İnsanları hak dinden uzaklaştırmak, onlara kendi sapkın sistemini yaşatmak istediği için kavramları birbirine karıştırmaya, güzel ahlaki çirkin, kötü ahlaki güzel göstermeye çalışır. Böylece güzel ahlaka dair bütün kavramları insanların yanlış algılamalarını sağlar. Şeytanın ve ona tabi olanların bu özelliği bir ayette şöyle vurgulanır:

Şeytanların kimlere inmekte olduklarını size haber vereyim mi? Onlar, 'gerçeği ters yüz eden', günaha düşkün olan her yalancıya inerler. Bunlar (şeytanlara) kulak verirler ve çoğu yalan söylemektedirler. (Şuara Suresi, 221-223)

Örneğin, sabretmek çok güzel bir ahlak özelliği iken, şeytan bu kavramı insanlara yanlış tanıtır. İnsanlar sabır kavramının güzel yönlerini hemen hemen hiç bilmez, çoğunlukla sabretmenin zor, sıkıntılı ve eziyetli bir his olduğunu zannederler. Sabır deyince akıllarına gelen, bir şeye katlanma zorunluluğundan kaynaklanan isteksiz bir bekleyiş, "tahammül"dür. Oysa sabır, Allah'ın rızası olan bir işte kararlı ve sürekli davranmak, vazgeçmemek, yılmamak, o işi sonuna kadar azimle götürmektir. Örneğin, her olay karşısında hoşgörülü olabilmek, kızgınlık oluşturu-

rabilecek bir ortam da olsa öfkeyi yenerek güzel söz söyleyebilmek ve her ne pahasına olursa olsun bunda kararlılık göstermek, yılmamak güzel bir sabır örneğidir.

Aynı zamanda sabır, Allah'ın vadettiği güzel bir sonucu sevinç ve özlemle beklemektir. Bu da şeytanın göstermeye çalıştığı gibi zor ve sıkıntılı bir şey değil tam aksine müminin şevk, heyecan ve neşesini artıran bir durumdur. Örneğin, bütün müminler ahirete karşı büyük bir istek ve özlem duymakta, cennete kavuşmayı şiddetle arzulamakta ve bunun için sabırla beklemektedirler. Herhangi bir konuda Allah'ın rızası için sabreden mümin, bunun karşılığını muhakkak Allah'tan bulacağını bilmenin mutluluk ve sevincini yaşar.

Mümin kötü bir davranışla karşılaştığında da bunu sabırla karşılar. Yani öfke ya da yılgınlığa kapılmadan, Kuran'da emredilen en güzel tavır ve davranışı gösterir.

İşte, "sabır" gibi, şeytanın insanlara farklı göstermeye çalıştığı kavramlardan biri de konumuz olan "cesaret"tir. İnsanlar Allah'ın ayetlerine uymadıkları takdirde, şeytanın kontrolüne girerler. Böylece, kavramların anlamlarını Kuran'dan öğreneceklerine şeytanın telkinlerinden öğrenmeye başlarlar. Şeytan ise insanları "çirkin bir cesarete" yönlendirir. Çirkin cesaret, kişinin gözünü kırpmadan, hiçbir vicdani sıkıntı yaşamadan, nereye varacağını düşünmeden, pervasızca kötülükte bulunması, Allah hakkında bilgisi olmayan şeyleri söyleyebilmesi, tüm kainatı yaratan Rabbimizi ve ahiret gününü inkar edebilmesidir. Kuran'da çirkin bir cesaret gösteren insanlardan şöyle söz edilmiştir:

"Rahman çocuk edinmiştir" dediler. Andolsun, siz oldukça çirkin bir cesarete bulunup-geldi-

niz. Neredeyse bundan dolayı, gökler paramparça olacak, yer çatlayacak ve dağlar yıkılıp göçüverecekti. Rahman adına çocuk öne sürdüklerinden (ötürü bunlar olacaktı.) Rahman (olan Allah)a çocuk edinmek yaraşmaz. Göklerde ve yerde olan (herkesin ve herşeyin) tümü Rahman (olan Allah)a, yalnızca kul olarak gelecektir. Andolsun, onların tümünü kuşatmış ve onları sayı olarak saymış bulunmaktadır. Ve onların hepsi, kıyamet günü O'na, 'yapayalnız, tek başlarına' geleceklerdir. (Meryem Suresi, 88-95)

Mümin ise Allah'tan korkar ve kötü bir ahlak göstermekten, Allah'ın sonsuz kudretini takdir edememekten şiddetle çekinir. Allah'ın ahirette kendisini hesaba çekeceğini, eğer dünyada kötü bir ahlak sergilerse veya Rab-bimizin sonsuz kudretini gereği gibi takdir edemezse bunun hesabını ahirette veremeyeceğini düşünür. Allah korkusu taşımayanlar ise şeytanın etkisiyle kötü ahlak örneği olan "çirkin cesaret"i göstermekten çekinmezler.

Günlük hayatımızda çirkin cesaret sahibi pek çok insana rastlarız. Allah korkusuna sahip olmayan ve Kuran ahlakına uygun yaşamayan insanlar saygı, şefkat, merhamet, insaniyet gibi duygulardan tamamen uzak bir şekilde yaşar ve hiç çekinmeden kötü bir ahlak sergilerler. Toplumun her kesiminde bu kötü ahlakın örneklerine rastlamak mümkündür. İş adamlarından sokak serserilerine kadar birçok farklı kültüre mensup insanda bu ahlak görülebilir. Hepsi farklı toplumlarda yaşıyor da olsalar, eğer Allah'tan korkmuyorsa, hepsi şeytanın kendilerine emrettiği kötü ahlakı uyguluyorlar demektir.

Şeytana uyan bir insan ise, akla gelebilecek her türlü kötülüğü yapabilecek bir karaktere sahiptir. Çünkü

şeytan ona çirkin bir cesaret vermekte, onu kandırmakta, vesveselerle aldatmakta, kötülük yaparken oldukça sakin ve serinkanlı olmasını sağlamaktadır. Zaten kendisi de aynı ruh haline sahiptir. Allah ona meleklerle secde etmesini buyurmuş, o ise kibirinden dolayı çok çirkin bir cesaret göstererek itaat etmemiş ve sapkınlardan olmuştur. Şeytanın bu ibret verici sapması Kuran'da şöyle anlatılır:

Andolsun, Biz sizi yarattık, sonra size suret (biçim-şekil) verdik, sonra meleklerle: "Adem'e secde edin" dedik. Onlar da İblis'in dışında secde ettiler; o, secde edenlerden olmadı.

(Allah) Dedi: "Sana emrettiğimde, seni secde etmekten alıkoyan neydi?" (İblis) Dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın".

(Allah:) "Öyleyse ordan in, orada büyüklenmen senin (hakkın) olmaz. Hemen çık. Gerçekten sen, küçük düşenlerdensin".

O da: "(İnsanların) dirilecekleri güne kadar beni gözle(yip ertele)" dedi.

(Allah:) "Sen gözlenip-ertelenenlerdensin" dedi.

Dedi ki: "Madem öyle, beni azdırdığından dolayı onlar(ı insanları saptırmak) için mutlaka Senin dosdoğru yolunda (pusu kurup) oturacağım".

"Sonra muhakkak önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Onların çoğunu şükredici bulmayacaksın".

(Allah) Dedi: "Kınanıp alçaltılmış ve kovulmuş olarak ordan çık. Andolsun, onlardan kim seni

izlerse, cehennemi sizlerle dolduracağım". (Araf Suresi, 11-18)

Yaptığının büyük bir kötülük olduğunu bilmesi ve karşılığında cehenneme gideceğinin farkında olarak böyle bir küstahlığa cesaret etmesi, şeytanın azgınlığının şiddetini göstermektedir. Bu yüzden şeytan, etkisi altına aldığı insanlara da aynı azgınlığı ve çirkin cesareti aşılama-ya çalışır. Allah insanları şeytana uymama konusunda birçok ayetiyle uyarmıştır:

Ey iman edenler, şeytanın adımlarına uymayın. Kim şeytanın adımlarına uyarsa, (bilsin ki) gerçekten o (şeytan) çirkin utanmazlıkları ve kötülüğü emreder. Eğer Allah'ın üzerinizde fazl ve rahmeti olmasaydı, sizden hiçbiri ebedi olarak temize çıkamazdı. Ancak Allah, dilediğini temize çıkarır. Allah, işitendir, bilendir. (Nur Suresi, 21)

Ey insanlar, yeryüzünde olan şeyleri helal ve temiz olarak yiyin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Gerçekte o, sizin için apaçık bir düşmandır. O, size yalnızca, kötülüğü, çirkin-hayasızlığı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder. (Bakara Suresi, 168-169)

Şeytanın sapmasına neden olan en önemli etkenlerden biri de kibirlenmesidir. Bu yüzden şeytan insanların da kendisine benzeyip sapmalarını, dolayısıyla kibirlenmelerini sağlamaya çalışır. "Çirkin cesaret" de aslında insanın kibirine yenik düşmesinin bir sonucudur.

Bu kibir insanlar arasında çok çeşitli şekillerde ortaya çıkabilir. Şeytanın yolunu izleyen kimi insanlar tıpkı onun gibi, Allah'ın varlığını bildikleri halde din ahlakından

uzak bir yaşam sürerler. Kimileri ise Allah'ın çevrelerinde yaratmış olduğu milyonlarca iman deliline rağmen, Allah'ın varlığını inkar edebilir. Veya inkar etmese de gerçekleri görmezden gelebilir. Örneğin yeryüzünde her milimetrekare Allah'ın yaratışının delilleri ile dolu olmasına rağmen, kimi insanlar çirkin bir cesaret göstererek tüm bunların başıboş bir süreçle oluştuğunu iddia edebilir. Tüm çeşitlilikleri ve güzellikleriyle canlıların, yeryüzünün, gökyüzünün, Dünya'nın, Güneş Sistemi'nin, yıldızların, galaksilerin kısacası tüm evrenin tesadüflerle ortaya çıktığını iddia edebilir. İmkansız olduğunu gördüğü ve vicdanen de aslında bunu anladığı halde, Allah'ın yaratışındaki ihtişamı reddedebilir. İşte tüm bunlar çirkin bir cesaretin, vicdansızca inkara sürüklenmenin, kibirden dolayı Allah'a boyun eğmemenin alametleridir. Böyle insanlara sayısız iman delili gösterseniz de, doğruyu ve güzeli ısrarla anlatsanız da -Allah'ın dilemesi dışında- bir sonuç elde edemezsiniz.

Üstelik kibirlerine kapılarak çirkin bir cesaret gösteren insanlar, dirilişten yana da şüphe içinde olurlar. Bu şüphelerini açıkça dile getirmekten de çekinmezler. Allah Kuran'da böyle insanların akılsızlığını ve kavrayış eksikliğini şöyle haber vermiştir:

İnsan, Bizim kendisini bir damla sudan yarattığımızı görmüyor mu? Şimdi o, apaçık bir düşman kesilmiştir. Kendi yaratılışını unutarak Bizze bir örnek verdi; dedi ki: "Çürümüş-bozulmuşken, bu kemikleri kim diriltecekmiş?" De ki: "Onları, ilk defa yaratıp-inşa eden diriltecek. O, her yaratmayı bilir." Ki O, size yeşil ağaçtan bir ateş kılandı; siz de ondan yakıyorsunuz.

Gökleri ve yeri yaratan, onların bir benzerini yaratmağa kadir değil mi? Elbette (öyledir); O, yaratandır, bilendir. Bir şeyi dilediği zaman, O'nun emri yalnızca: "Ol" demesidir; o da hemen oluverir. Herşeyin meleketu (hükümrancılık ve mülkü) elinde bulunan (Allah) ne yücedir. Siz O'na döndürüleceksiniz. (Yasin Suresi, 77-83)

Bu tür insanlar uyarıldıkları zaman da buna icabet etmezler. Kendilerine ibret olarak gösterilen olayları görmezden gelebilirler. Örneğin kötü bir ahlak yaşayan, dünya üzerinde karışıklık çıkaran, güzel ahlaklı insanlara zulmetmeye çalışan, kısacası her türlü çirkinliğe yönelen bu tür insanlar kendilerini "iyi insan" olarak nitelendirebilirler. Geçmişte aynı çirkinlikleri yaptıkları için azabı hak eden toplumlardan, Allah'ın elçilerine isyan ettikleri için cezalandırılan kavimlerden söz edildiğinde, bunlardan da kendileri adına ibret almazlar. Kısacası uyarılıp korkutularak doğruya davet edilseler de bunu reddedip, sonsuz cehennem azabına razı olabilirler. Allah bu tür insanların varlığından Kuran'da şöyle söz etmiştir:

Şimdi onlara sor: Yaratılış bakımından onlar mı daha zorlu, yoksa Bizim yarattıklarımız mı? Doğrusu Biz onları, cıvık-yapışkan bir çamurdan yarattık. Hayır, sen (bu muhteşem yaratışa ve onların inkarına) şaşırдың kaldın; onlar ise alay edip duruyorlar. Kendilerine öğüt verildiğinde, öğüt almıyorlar. Bir ayet (mucize) gördüklerinde de, alay konusu edinip eğleniyorlar. "Bu, açıkca bir büyüden başkası değildir" dediler. "Biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuzda mı, gerçekten biz mi diriltilecekmışiz? Veya önceki atalarımız da mı?" De ki: "Evet, üs-

telik boyun bükmüş kimseler olarak (diriltileceksiniz)." (Saffat Suresi, 11-18)

Allah yukarıdaki ayetlerin devamında, çirkin bir cesaret göstererek şeytanın yoluna uyan bu insanların ahirette uğrayacağı acı sonu da haber vermiştir:

İşte o, yalnızca bir tek çığılıktan ibarettir; artık kendileri (diriltilmiş olarak) bakıp duruyorlar. Derler ki: "Eyvahlar bize; bu, din günüdür." Bu, sizin yalanladığınız (mümini kafirden, haklıyı haksızdan) ayırma günüdür. Zulmedenleri, eşlerini ve taptıklarını biraraya getirip toplayın. Allah'tan başka (taptıklarını); artık onları cehennemine yoluna yöneltip götürün. Ve onları durdurup-tutuklayın, çünkü sorguya çekileceklerdir. (Onlara seslenilir:) "Ne oluyor size, birbirinizle (dünyada olduğu gibi) yardımlaşmıyorsunuz?" Hayır, bugün onlar teslim olmuşlardır. (Saffat Suresi, 19-26)

Çirkin Cesaret İnsanı Vidandan da Uzaklaştırır

Çirkin cesaret aynı zamanda vicdana karşı sergilenen bir harekettir. Mazlum bir insana bağırıp çağırarak, çekinmeden suç işlemek, pervasızca insanların haklarını ihlal etmek, insanlara zulmetmek, senelerce çabalayıp biriktirdikleri mallarını çalmak, ihtiyaç içinde olanları yardımsız bırakmak hep bundan kaynaklanan hareketlerdir. Allah insanlara vicdanları vasıtasıyla bunların yanlış olduğunu bildirdiği halde, büyüklenme hissine yenik düşen insanlar vicdanlarına yüz çevirerek bu azgınlıkları sergilerler. Bu zalim davranışları yapanların genellikle sahip oldukları sa-

kin ve soğukkanlı tavır da, şeytanın onlara telkin ettiği boş güven ve çirkin cesareten kaynaklanan bir özelliktir.

Bu kişilerin hiçbir davranışları Kuran ahlakına uygun değildir. Kendilerine zarar getirecek kötü davranışları dahi bile bile sergileyecek kadar akılsızca bir cesaretleri vardır. Uyuşturucu kullanmak, kötülüğü yaymak üzere çete kurmak, kavga, bozgunculuk ve karışıklık çıkartmak hep çirkin cesaret örnekleridir. Bu tarz insanlar, cahiliye toplumu içinde "cesur", "gözü kara" olarak şöhret bulacakları vehmine kapılarak bu tavırları sergilemekten çekinmezler.

Din ahlakından uzak yaşayan insanlar arasında bu tavırlara bir de isim takılmıştır; "deli cesareti" olarak adlandırılan bu çirkin tavır örneklerine günlük hayatımızda çoğu zaman rastlarız. Bu tür insanlar imanın getirdiği sevgi, saygı, şefkat, insaniyet, akıl, itidal gibi vasıflardan yoksun olduklarından ortaya çok çarpık mantıklar ve davranış bozuklukları çıkar.

Çirkin cesaret şeytanın taraftarları tarafından her zaman çok üstün ve güzel bir davranış olarak görülür. Aralarından biri çirkin cesaret örneği sergilediğinde diğerleri tarafından hemen takdir edilir. Okulda öğretmenlere veya öğrencilere kötü davranan, onlarla alay eden, hoşlanmayacakları şakalar yapan, kısaca onlara zarar veren biri kutlanır ve devam etmesi için desteklenir. Onun ahlakında olanların hepsi onun ne kadar cesur olduğunu konuşur ve onu takdir ederler.

Sosyetenin kötü bir ahlak modeli sergileyen kesiminde de aynı mantık geçerlidir. Dine karşı felsefi konuşmalar yapanlar, kimsenin kullanmayacağı saygısız ve seviyesiz bir üslupla konuşanlar, ölçsüz hareketlerde bulunan-

lar, insanlara zulmedenler, alay edenler, açık açık insanlara kötülük yapanlar hakkında "amma cesurmuş" diye düşünülür. Sınır tanımaz kıyafetler giyen "cesurluk ve cömertlikle" anılır. Oysa bunların hiçbiri cesaret olmadığı gibi, çirkin utanmazlığın bizzat kendisidir. Ne var ki "gerçeği tersyüz eden" şeytan, akledemeyen yandaşlarına, yoldan çıkmayı da "cesaret"miş gibi göstermekte ve onları kendisiyle birlikte ebedi bir azaba sürüklemektedir.

Şeytanın tüm bu çabalarından ve sürüklediği çirkin yaşamdan etkilenmeyen, onun vesveselerine, aldatmacalarına kanmayan insanlar ise ancak iman edenlerdir. Şeytanın Allah'ın samimi kulları üzerinde hiçbir etkisinin olamayacağı, her ne yaparsa yapsın onları doğru yoldan ayıramayacağı Kuran'ın pek çok ayetiyle müjdelenmiştir:

Eğer sana şeytandan yana bir kışkırtma (vesvese veya iğva) gelirse, hemen Allah'a sığın. Çünkü O, işitendir, bilendir. (Allah'tan) Sakınanlara şeytandan bir vesvese eriştiğinde (önce) iyice düşünürler (Allah'ı zikredip-anarlar), sonra hemen bakarsın ki görüp bilmişlerdir. (Araf Suresi, 200-201)

Gerçek şu ki, iman edenler ve Rablerine tevekkül edenler üzerinde onun (şeytanın) hiçbir zorlayıcı-gücü yoktur. Onun zorlayıcı-gücü ancak onu veli edinenlerle, onunla O'na (Allah'a) ortak koşanlar üzerindedir. (Nahl Suresi, 99-100)

Şeytan İnsanları Korkaklığa Yöneltilir

İnkara karşı güçlü bir fikri mücadele ortaya koymak, insanlara iyiliği, güzelliği emretmek, onları kötülüklerden sakındırmak, ahiret azabıyla uyarıp korkutmak Allah'ın

inananlara emridir. Bu konuda çekinik kalmak, Allah'ın emir ve tavsiyelerini, güzel ahlakı insanlara duyurma konusunda gereği gibi cesur ve girişken davranmamak, "nasıl olsa yapan vardır" diye bu ibadeti başkalarına bırakmak, olaylara seyirci kalmak Allah'ın istemediği ve müminleri men ettiği kötü bir davranıştır.

Mümin, bir zorlukla karşılaştıkça, insanların kınamalarına maruz kaldıkça şevki ve kararlılığı daha da artan insandır. Çünkü bu onun, doğru yolda olduğuna dair bir işarettir. Daha önce de belirttiğimiz gibi Allah, geçmişte yaşamış insanların başlarına gelen zorlukların benzerlerinin samimi kullarının da başına geleceğini, onları bu şekilde deneyeceğini vadetmiştir. Ayrıca şu gerçeği de unutmamak gerekir ki, kötü ahlaklı insanlar, kendilerinden gördükleri kişileri asla kınamaz, onlar üzerinde baskı kurmaya çalışmazlar. Çünkü bu tip kişileri, kötü ahlak gösterme konusunda doğal müttefikleri olarak bilirler. İnkarcılar yalnızca hak yolda olan, Kuran ahlakını yaşayan, insanları Allah'ın yoluna, rızasını kazanmaya davet eden kişileri sindirmeye çalışırlar. İnkarcılar bir kişiye karşı böyle bir çaba içerisine giriyorlarsa, bu, aslında onun hak yolda olduğunun da göstergesidir.

İnsanların çoğu ön plana çıkmaktan ve kötülerin dikkatini çekmekten çekinir. Doğru bildiği yolda mücadele etmeye cesaret edemez. Bu konuda vicdanlı davrananlar, Allah'tan korkan, yaşamını Allah'ın rızasını kazanmaya adanmış ve bunun için sorumluluk almaktan kaçınmayan müminlerdir. Karşılığında inkarcılar tarafından iftiralara uğrayacaklarını ve baskılara maruz kalacaklarını bilmelerine rağmen Allah'ın varlığını, birliğini ve O'nun emrettiği ahlakı insanlara duyurur, şevk ve kararlılıkla bu fikri mücadelelerine devam ederler.

Tarih boyunca inkarcıların karşısında yer alan bütün müminlerin en dikkat çeken özelliklerinden biri, güzel ahlakın insanlar içinde yaygınlaşması konusunda üzerlerine büyük sorumluluk almaları ve cesaretle bu sorumluluğu yerine getirmeleri olmuştur. Müminlerin tehdit altında olmalarına rağmen kararlılıkla güzel ahlakı tebliğ'e devam etmeleri inkar edenleri çok şaşırtmaktadır. İşte gerek peygamberleri gerekse onları izleyen müminleri bu derece kararlı ve cesur olmaya iten şey, onların Allah'a ve ahirete olan imanlarıdır. Allah'ın kendilerini her an gördüğünden, ahiretin varlığının gerçek olduğundan ve ahirette, dünyada yaptıklarından mutlaka hesaba çekileceklerinden emindirler.

Müminlerin cesur tavırlarını anlamak için önce bu tavırlarının kaynağı olan Kuran'ı ve Kuran ahlakını anlamak şarttır. Kişinin Allah korkusuna sahip olması, Allah'ın ayetlerini kavrayabilmesi, Allah'ın teşvik ettiği konuların önemini anlayabiliyor olması gerekir. Zalimlerin, kötülerin kurdukları ittifaka seyirci kalmakla kişinin tebliğ görevini yerine getiremeyeceği açıktır. Ancak yeryüzünde büyük bir çoğunluğun Allah'ın emrettiği yolda olmadığı düşünülürse, böyle bir çabanın cesaret gerektirdiği de kesindir. Çünkü kötülerin işlerini bozacak en ufak bir girişim onları rahatsız edecek, onları tedirgin edip harekete geçmelerine neden olacaktır. Baskı kurma, tuzak kurma, iftira atıp sindirmeye çalışma, dahası fiziksel zulme kalkışma olabilir. İşte Allah yolunda gerçek bir cesaret gösterenlerin diğerlerinden farkı bu noktada belirir.

Çoğu insan arkadaşları ve yakınları tarafından kınanmak, dışlanmamak ve yalnız kalmamak için kötü ahlakın yaşanmasına göz yumar. Uyarma ve sakındırma görevini

**Asra andolsun;
gerçekten insan, ziyandadır.
Ancak iman edip
salih amellerde bulunanlar,
birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve
birbirlerine sabrı tavsiye edenler başka.
(Asr Suresi, 1-3)**

yerine getirmez. Pek çok insan, Kuran ahlakının yaşanmadığı toplumlarda hakim olan zalim yapıya, vicdanen doğruyu bildiği halde seyirci kalabilir. Şahit olduğu zulmün yaşanmamasını ve yeryüzünden silinmesini kalben istiyordur, ancak buna karşı mücadele verecek bir cesareti kendinde hissedemiyordur. Cesaret olmazsa şevk ve kararlılık da olmaz. Şevk ve kararlılığın olmadığı yerde de insan karşılaştığı kötülükleri engelleyebilmek için düşünmez, yollar aramaz, çözümler bulmaz. Unutulmalıdır ki, zulümden sadece rahatsızlık duymak, kötülüklere bakıp hayıflanmak, zulmün yeryüzünden silinmesine yetmez. Bunun için samimi bir çaba, bir istek, bir şevk gerekir. Bunları yaşayabilmek içinse cesaret gerekmektedir.

Eğer cesaret gösterip kimse öne çıkmazsa, yeryüzünde büyük bir düzensizlik ve bozgunculuk baş gösterecek, dünya yaşanamaz bir hale gelecektir. Bu cesareti göstermeyen, Allah'ın dinini anlatmada gevşeklik gösteren, Kuran ahlakını insanlara tebliğ etmeyenler ise ayetlerde bildirildiği gibi ziyan içindedir:

Asra andolsun; gerçekten insan, ziyandadır. Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler başka. (Asr Suresi, 1-3)

Şeytan Müminleri

Korkaklığa Sürükleyemez

Daha önce de belirttiğimiz gibi şeytanın iman edenler üzerinde hiçbir gücü ve etkisi yoktur. Bu gerçek, bir ayette şöyle yer almaktadır:

Şüphesiz, kışkırtılıp-saptırılmışlardan sana uyanlar dışında, senin Benim kullarım üzerinde zorlayıcı hiçbir gücün yoktur. (Hicr Suresi, 42)

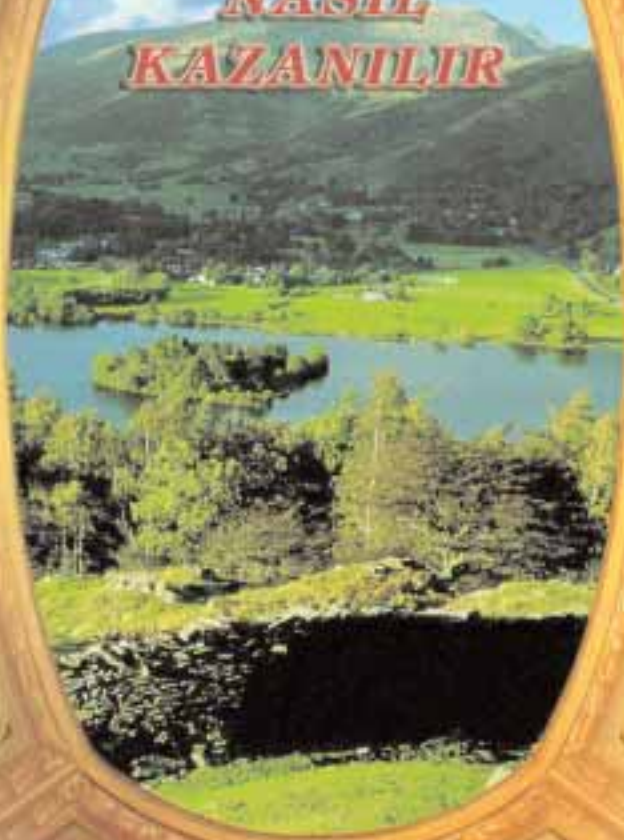
Şeytanın gücü ancak kışkırtıp saptırdığı kendi yandaşlarına yeter, ancak onları korkutup kendi etkisi altına alabilir:

İşte bu şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Siz onlardan korkmayın, eğer mü'minlerseniz, Ben'den korkun. (Al-i İmran Suresi, 175)

Mümin şeytanın oyunlarına ve kurduğu tuzaklara akıl ve cesaret ile karşılık verir. Örneğin; şeytan mutlaka inananları da güçten düşürmek isteyecek, aralarına düşmanlık sokmaya çalışacak, onları şevksizlik, yılgınlık gibi olumsuzluklarla yıpratmak isteyecektir. "... **Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına gizli-çağrılarda bulunurlar...**" (Enam Suresi, 121) ayetiyle bildirildiği gibi, kendi taraftarlarını müminlerin üzerine musallat edecektir. Fakat imanları çok güçlü olan ve şeytanın oyunlarını Kuran'ın çok detaylı anlatımıyla tanıyan müminler bu tuzakların hiçbirine düşmezler. Şeytanın zayıf hilelerini hemen anlarlar.

Müminler şeytana ve onun yandaşlarına karşı son derece cesurdurlar. Şeytan onlara ne yaptırmak istiyorsa, tam tersini yaparak karşılık verirler. Şeytan yılgınlığa, şevksizliğe düşürmek istiyorsa, onlar daha da büyük bir şevkle, kararlılıkla dinlerine bağlanırlar. Bu sebeple, inkarcılar tarafından gelen baskılar onları daha da güçlendirir ve şevklendirir. Müminler bitmek bilmeyen şevkleleriyle şeytanı büyük bir hüsrana uğratırlar.

**CESARET
NASIL
KAZANILIR**

Cesaret, kuşkusuz toplumda oldukça beğenilen, takdir gören bir tavidir. İnsanlar cesur olmak, çevrelerinde cesur bilinmek isterler.

Çünkü cesur bilinen insanlar her zaman saygı ve takdir görürler. Ama insanların çoğu cesur görünmeye çok özenmelerine rağmen gerçek bir cesaret sergileyemezler. Elbette istedikleri halde cesur olamamalarının ardında yatan nedenler vardır.

Nasıl ki bir insanın hayatı boyunca şefkatli, merhametli, sadık, yumuşak başlı, boyun eğici olması için gerçek bir imana sahip olması gerekiyorsa, her an ve her ortamda cesur olması için de iman ediyor olması şarttır. Bu, elbette iman etmeyen birinin hiçbir şekilde cesur olamayacağı anlamına gelmez. Onun da cesaret gösterdiği olaylar, zamanlar olacaktır. Ama Allah'a ortaklar koşan, O'ndan başka varlıklara güç atfeden, herşeyin Allah'ın hakimiyetinde ve kontrolünde olduğunu fark edemeyen bir insan, bir gün korktuğu, çekindiği, cesaret gösteremediği bir olayla mutlaka karşılaşır. Bu da onun, Allah'ın tek güç sahibi olduğuna iman etmenin kazandırdığı mutlak bir cesarete sahip olmadığını delili olur.

Mutlak cesarete sahip olabilmenin şartı iman etmektir. İman, herşeyin Allah'ın kontrolünde olduğunu, O dilemedikçe hiçbir şeyin gerçekleşmeyeceğini bilmek, Allah'tan razı olmak ve yalnızca O'ndan korkmaktır.

Bu inanca sahip olan kişi Allah'a tevekkül eder ve doğal olarak güçlü ve cesur olur. Hangi olayla karşılaşırsa karşılaşsın her zaman cesurdur. Olayların şiddeti onun

cesaretini kaybetmesine yol açmaz. Herşeyin Allah'ın kontrolünde olduğunu, Allah dilediği için gerçekleştiğini ve Allah'ın kendisi için herşeyi hayır olarak yarattığını bilir. Ölümle dahi karşılaşsa son derece tevekküllüdür. Çünkü mümin olarak Allah'a kavuşacaktır.

Herşeyin Allah'ın kontrolünde olduğunu bilmek, Allah'ın yarattığı kadere tam bir teslimiyetle tabi olmak kişiye güçlü bir iman ve imanla birlikte güçlü bir şahsiyet sağlayacaktır. Bunun için Allah'a yakın olmak, herşeyde bir hayır ve hikmet görmek, başına gelen herşeyden razı olmak, hiçbir olayda üzüntüye ya da ümitsizliğe kapılmamak, kainattaki herşeyin yaratıcısının Allah olduğunu, O dilemedikçe bir yaprağın bile kıpırdamayacağını, bütün kalplere ve ruhlara O'nun hakim olduğunu, O'ndan başka güç ve irade sahibi olmadığını bilmek gerekir.

Dünyada meydana gelen herşeyin Allah'ın izni ve dilemesiyle gerçekleştiğini bilen ve teslim olan insan da doğal olarak "cesur" olur. Çünkü korkacağı, tedirginlik duyacağı, endişe edeceği hiçbir şey yoktur; herşeyi Allah yaratmakta ve kontrol altında tutmaktadır. Allah'a yakın, O'nu dost ve veli edinmiş bir kişinin çekineceği, korkacağı hiçbir şey yoktur, çünkü Allah iman edenlerin koruyucusudur. Allah, müminlerin korkacakları hiçbir şey olmadığını ayetlerinde şöyle haber vermektedir:

Hayır, kim (güzel davranış ve) iyilikte bulunarak kendisini Allah'a teslim ederse, artık onun Rabbi katında ecri vardır. Onlar için korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (Bakara Suresi, 112)

Ey Ademoğulları, içinizden size ayetlerimi haber veren elçiler geldiğinde, kim sakınırsa ve

(davranışlarını) düzeltirse işte onlar için korku yoktur, onlar mahzun olmayacaklardır. (Araf Suresi, 35)

İşte Allah'ın bu vaadini bilen müminler karşılaştıkları bütün baskı ve zorluklara rağmen büyük bir kararlılıkla Allah'ın emrettiği ahlakı insanlara tavsiye ederler ve baskılar onların şevklerini hiçbir şekilde azaltmaz. Bu, doğrudan doğruya onların sahip oldukları iman ile ilgilidir. İman etmeyen bir insanın, iftira ve baskıya uğrayacağını, kimi zaman bütün toplum önünde haksız yere eziyetlere uğratılacağını bile bile bir şeyde kararlılık göstermesi mümkün değildir. Bu nedenledir ki, gerçek imana sahip olmayan kişiler karşılaştıkları en ufak zorlukta bütün kararlılıklarını yitirir, inançlarından, prensiplerinden ve değer yargılarından vazgeçerler.

Müslüman olduğunu söyleyen insanlar arasında samimiyetin ölçüsü de zorluklar karşısında gösterilen kararlılıktır. Samimi bir imana sahip olmayan kimse, peygamberlerin ve salih müminlerin daha önce başlarına gelen zorluklara benzer zorluklarla karşılaşabileceklerini bildiklerinden sorumluluk almak istemezler. Fakat zor zamanlarda Kuran ahlakını tebliğ etme, insanlara iyiliği emredip kötülükten men etme sorumluluğunu alan insanların bu tavırları son derece örnek ve takdire şayandır. Yeryüzündeki insanların büyük bir çoğunluğu kendi işlerine, dünyevi meşgalelerine dalmışken inkar edenlere karşı Allah yolunda fikri bir mücadeleye girişmek, bunun getirdiği birtakım zorluklara razı olmak çok değerli davranışlardır.

Ayrıca bütün bunlar gerçek bir mümin için zorluk değil, aslında büyük bir güzelliştir. Çünkü daha önce de

belirttiğimiz gibi benzer imtihanlar peygamberlerin de başına gelmiştir. Pek çok peygamber iftiraya maruz kalmış, eziyete uğramış, yaralanmak ve öldürülmek istenmiş, hatta şehit edilmiştir. Sadece Allah'ın varlığını ve birliğini anlattıkları, savundukları için, kötü ahlaklı insanların tepkisini çekmiş, ancak sonunda da mutlaka Allah'ın güzel vaadleri yerine gelmiş, onlar istemese de Allah'ın emrettiği güzel ahlak insanlar arasında yaygınlaşmıştır.

Kuran'da bildirilen gerçek cesareti kazanmanın ve yaşamanın en önemli yollarından biri de sürekli ölümü ve hesap gününü düşünmektir. Allah'tan korkan bir Müslüman dünya hayatının bir gün sona ereceğini, öldükten sonra dünyada yaptıklarının hepsinin hesabını vereceğini bilir. Cehenneme gidenlerden olmamak için Kuran'a hakkıyla uyması, gevşeklik, korkaklık, çekingenlik göstermemesi gerektiğinin farkındadır.

Bu nedenle, Allah'ın kendisine emrettiklerini ve tavsiye ettiklerini yerine getirmeyi bir an bile ertelemek istemez. Çünkü ölümün kendisini ne zaman yakalayacağı belli değildir. Allah'ın emrettiği ahlakta en üst dereceye ulaşmak için gayret eder. İnananların son derece cesur olmalarının, Allah'ın emirlerini yerine getirmede hiçbir taviz vermemelerinin ve son derece kararlı olmalarının en önemli nedenlerinden biri de budur. Çekingen davranışları, gereği gibi kararlılık göstermedikleri takdirde bunun hesabını ahirette veremeyeceklerini bilirler. Allah'ın emir ve yasaklarını görmezlikten gelmenin karşılığını öldükten sonra göreceklerinin farkındadırlar. Allah müminleri ayetlerinde şöyle tanıtmıştır:

Onlar Allah'ın ahdini yerine getirirler ve verdikleri kesin sözü (misakı) bozmazlar. Ve onlar

Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi ulaştırırlar. Rablerinden içleri saygı ile titrer, kötü hesaptan korkarlar. Ve onlar-Rablerinin yüzünü (hoşnutluğunu) isteyerek sabrederler, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak ederler ve kötülüğü iyilikle savarlar. İşte onlar, bu yurdun (dünyanın güzel) sonucu (ahiret mutluluğu) onlar içindir. (Rad Suresi, 20-22)

Allah, Kuran'da iman edenlere, her konuda olduğu gibi cesaret, korku ve endişenin nasıl yenileceği konusunda da yol göstermiştir. Cesaretin bir numaralı düşmanı olan korku ve buna bağlı olarak ortaya çıkan endişe ve sıkıntı gibi duygular, Kuran'ın tavsiyelerine uyulduğu takdirde, kolayca yenilebilecek hislerdir. Samimi bir imana sahip olan her insan, Kuran'a harfi harfine uyduğu zaman dünyada karşılaşacağı olaylar karşısındaki tepkileri de değişecektir.

**PEYGAMBERLER
VE SAMİMİ
MÜMİNLERDEKİ
CESARET
ÖRNEKLERİ**

Müminler imanları dolayısıyla, başkalarının cesur olamayacağı, çekingenlik göstereceği noktalarda hiç tereddüt etmeden, büyük bir şevk ve cesaretle davranırlar. Örneğin, inkarcıların tuzak kurdukları, kimi zaman fiziksel bir baskı uyguladıkları anlarda dahi, son derece kararlı, cesur, mert, mütevekkil ve güçlü tavırlarıyla dikkat çeken müminler, hak olanı yaptıklarından emin oldukları için inkarcıların kendilerinden istedikleri tavır asla göstermezler, Kuran ahlakını yaşamaktan ve imanlarından taviz vermezler.

Nitekim inkarcılar, müminlerin güzel ahlakı tebliğ edecek hiçbir çabada bulunmamalarını isterler ve bunun için her türlü yolu denerler. İleriki sayfalarda örnekleriyle anlatacağımız gibi, Kuran ayetlerinde, inkarcıların bu tutumlarını tarihin her döneminde gösterdikleri haber verilmektedir.

Müminler de inkar edenlerin kendilerine sürekli olarak tuzaklar kurduklarının, planlar hazırladıklarının bilincindedirler; nitekim Allah, katından gönderdiği Kuran ile bunu müminlere bildirmiştir. Bu tuzaklar müminlere maddi manevi zarar vermek amaçlıdır. Fakat herşeye rağmen müminler -Allah'ın kendilerine emrettiği üzere- onlara karşı zorlu ve onurlu tavırlarını sürdürür, cesaretle onlara karşı bir fikir mücadelesi verirler. Bu, Allah'ın kendilerine bir tavsiyesidir:

Ey iman edenler, içinizden kim dininden geri döner (irtidat eder)se, Allah (yerine) Kendisinin onları sevdiği, onların da Kendisini sevdiği,

mü'minlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı ise 'güçlü ve onurlu, ' Allah yolunda cehd eden (çaba harcayan) ve kınayıcının kınamasından korkmayan bir topluluk getirir. Bu, Allah'ın bir fazlıdır, onu dilediğine verir. Allah (rahmetiyle) geniş olandır, bilendir. (Maide Suresi, 54)

Peygamberimiz (sav)'in zamanında müminler inkarcılarla doğrudan savaşlarda bulunmuşlardır. Savaş zamanları inkarcıların müthiş moral kaybettikleri, toplumların çoğunlukla manevi çöküntüye uğradıkları zamanlardır. Fakat müminler bu modelin dışında bir tavır göstermişler, Peygamberimiz (sav) ve sahabeler kendilerinden sonra gelen bütün Müslümanlara örnek teşkil eden güçlü bir cesaret sergilemişlerdir. Bazı Müslümanlar savaşta mallarını, bazıları bir uzuvlarını, belki kolunu, bacağına kaybetmiş, bazıları yakınlarını yitirmiş, ama cesaretlerinden asla taviz vermemişlerdir. Allah Kuran'da geçmişte yaşamış Müslümanların son derece yiğit olduklarına, kendilerine bir musibet dahi isabet etse, **"Biz Allah'a ait (kullar)ız ve şüphesiz O'na dönücüleriz"** (Bakara Suresi, 156) dediklerine dikkat çekmektedir. Bu cesaretleri onların Allah'a, Peygamberimiz (sav)'e ve Kuran'a ne kadar güçlü bir bağlılıkla bağlı olduklarını göstermektedir. Münafıklar havanın sıcak olmasını bahane ederek savaştan kaçarken, müminler mallarını ve canlarını ortaya koyarak mücadele etmişlerdir.

Peygamberimiz (sav)'e içinde savaş emri geçen ayetler indiğinde münafıklar hızla kendilerini belli etmeye başlamışlardır. O ana kadar kendilerini Müslüman olarak tanıtan birçok kişi, savaş emrini duyar duymaz kalplerindeki hastalığı ortaya çıkarmıştır. Allah onların bu du-

rumlarını şu ayetle haber vermiştir:

İman edenler, derler ki: "(Savaş izni için) Bir sûre indirilmeli değil miydi?" Fakat, içinde savaş (kıtal) zikri geçen muhkem bir sure indirildiği zaman, kalplerinde hastalık olanların, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş olanların bakışı gibi sana baktıklarını gördün... (Muhammed Suresi, 20)

Bu ayette de görüldüğü gibi korkak olmaları münafıkların en belirgin özelliklerinden biridir. Bir başka ayette Allah şöyle buyurmaktadır:

Sen onları gördüğün zaman cüsseli yapıları beğenini kazanmaktadır. Konuştukları zaman da onları dinlersin. (Oysa) Sanki onlar (sütun gibi) dayandırılmış ahşap-kütük gibidirler. (Bu dayanıksızlıklarından dolayı da) Her çağırışı kendileri aleyhinde sanırlar. Onlar düşmandırlar, bu yüzden onlardan kaçınıp-sakının. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar. (Münafikun Suresi, 4)

Peygamber Efendimiz (sav)'e kendilerine saldıranlara karşı savaşıma emri gelmeden önce kendilerinin Müslüman olduğunu iddia eden, dahası bir savaş olsa mutlaka bu savaşa katılacaklarına dair söz veren münafıklar, savaş emri geldiğinde daha önce savaşa çıkacaklarını söyleyenler kendileri değilmiş gibi davranmışlardır. Oysa güzel olan, vaadlerini yerine getirmeleridir. Allah bununla ilgili şöyle buyurmaktadır:

... Oysa onlara evla (olan): İtaat ve maruf (güzel) sözdü. Fakat iş, kesinlik ve kararlılık gerektirdiği zaman, şayet Allah'a sadakat gösterse-lerdi, şüphesiz onlar için daha hayırlı olurdu. (Muhammed Suresi, 20)

Allah'a ve ahirete kesin bir bilgiyle iman etmedikleri için savaşa çıkmaktan korkmuşlar, müminlerin gösterdikleri cesareti gösterememişlerdir. Oysa samimi Müslümanlar bu ayetleri duyduklarında şevkleri kat kat artmıştır. Allah bir ayetinde müminlerin kararlılığını vurgularken, "**... onlar hiçbir değiştirmeye (sözlerini) değiştirmediler**" (Ahzap Suresi, 23) buyurmaktadır. Gerçek imana sahip olmayanlar ise genellikle böyle zorlu imtihanlarda kendilerini ele vermişlerdir. Çünkü cesaret çoğu zaman taklit edilemeyen bir mümin özelliğidir. Allah insanlar için pek çok imtihan ortamı yaratmış, bu imtihanlarda kimin doğrulardan, kiminse yalan söyleyenlerden olduğunu ortaya çıkarmıştır.

Allah Kuran'da müminlerin güzel ahlakından, Kendisine olan bağlılıklarından sık sık bahsetmekte, onların cesaretlerini birçok ayetle örnek vermektedir. Peygamberimiz (sav) döneminde yaşanan bu örneklerden biri şöyledir:

Müminler (düşman) birliklerini gördükleri zaman ise (korkuya kapılmadan) dediler ki: "Bu, Allah'ın ve Resûlü'nün bize vadettiği şeydir; Allah ve Resulü doğru söylemiştir". Ve (bu) yalnızca onların imanlarını ve teslimiyetlerini artırdı. (Ahzap Suresi, 22)

Yukarıdaki ayetten de anlaşıldığı gibi müminler, yalnızca Allah'a güvenip dayanan insanlardır. Allah'a kayıtsız şartsız, tam bir tevekkülle tevekkül etmişlerdir. Düşmanlarının kendilerine karşı toplanmış olmaları onları yıldırılmaz, çünkü düşmanların da yaratıcısı Allah'tır ve karşılaştıkları zorlukları da Allah yaratmaktadır. Allah'ın gücünün herşeyi kapsadığını, düşmanların da müstakil

bir güce sahip olamayacaklarını bilir ve bu nedenle ayet-tekine benzer bir olayla karşılaştıklarında da herşeyin yaratıcısı olan Rabbimize tevekkül ederler. Onların, aleyhlerine gibi görünen her haberi hayra yormaları, her olayda Allah'a yönelip dönmeleri ve morallerini hiçbir zaman bozmamaları inkar edenleri yıldırmakta, onların büyük bir korkuya kapılmalarına neden olmaktadır.

Kuran'da güzel bir mümin özelliği olarak bildirilen cesaretin en çok tecelli ettiği kişiler ise kuşkusuz peygamberler olmuştur. Kuran'da cesaretleriyle örnek verilen peygamberlerin ve takva sahibi müminlerin yaşadıkları olaylardan bazıları şunlardır:

Hz. Muhammed (sav)

Peygamberimiz (sav) Allah'ın Kuran'ı vahyettiği ve son peygamber kıldığı mübarek bir insandır. Sahip olduğu güzel ahlak, Allah'a ve Allah'ın dinine olan bağlılığı pek çok Kuran ayetinde bütün Müslümanlara örnek verilmiştir. Din düşmanlarının şiddetle karşı çıktığı ve baskı altına almaya çalıştıkları Peygamberimiz (sav), düşmanları peşinde olduğu bir sırada yanında bir arkadaşı ile birlikte hicret etmiş ve yolda sığınmak için bir mağaraya girmiştir. Oradaki konuşmaları, yanındaki kişiye yaptığı hatırlatma onun, Allah'a olan güvenini ve bundan kaynaklanan cesaretini çok güzel vurgulamaktadır:

Siz O'na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım etmiştir. Hani kafirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir". Böylece Allah O'na 'huzur ve gü-

venlik duygusunu' indirmişti, O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkara edenlerin de kelimesini (inkar çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi, yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Tevbe Suresi, 40)

Yanındaki arkadaşına Allah'ın kendileriyle birlikte olduğunu, bu nedenle hiçbir şekilde hüzne kapılmamak gerektiğini hatırlatan Peygamberimiz (sav), bugün de bütün Müslümanlara örnek teşkil etmektedir. O dönem, inkarcılarla doğrudan savaşların yapıldığı bir dönem olmuştur. O zorlu dönemde Allah'ın dini için mücadele eden herkes büyük bir cesaret örneği sergilemiştir. Bütün Müslümanların başında bulunarak en büyük tehdit altına giren kişi olan Peygamberimiz (sav) ise, sahip olduğu cesaret ile en güzel örnektir.

Hz. İbrahim

Hz. İbrahim Allah'ın Kuran'da çok çeşitli konularda örnek gösterdiği bir peygamberdir. Son derece güçlü bir imana sahip olması, Allah'a çok büyük bir tevekkülünün olması ve büyük bir cesaretle inkarcılarla mücadele etmesi Hz. İbrahim'in çok önemli özellikleridir. Allah bir ayetinde Hz. İbrahim'in "**tek başına bir ümmet**" (Nahl Suresi, 120) olduğundan bahsetmiştir. Bu, bütün Müslümanların örnek alması gereken bir durumdur. Her Müslüman Hz. İbrahim'i kendine örnek alarak "**tek başına bir ümmet**" olabilecek, yani tek başına dahi olsa Kuran'ı yaşayabilecek ve insanlara da yaşatabilecek bir iman, cesaret ve kararlılığa sahip olmalıdır.

Hz. İbrahim'in Allah korkusundan kaynaklanan güçlü

bir akılla birleşen cesareti pek çok ayette örnek verilmiştir. Kuran'da geçen bir kıssada İbrahim Peygamberin putları ilah edinen inkarcılara karşı akılcı bir cesaret gösterdiği anlatılmaktadır:

Doğrusu İbrahim de onun (soyunun) bir kolundandır. Hani o, Rabbine arınmış (selim) bir kalp ile gelmişti. Hani babasına ve kavmine demişti ki: "Sizler neye tapıyorsunuz? Birtakım uydurma yalanlar için mi Allah'tan başka ilahlar istiyorsunuz? Alemlerin Rabbi hakkındaki zannınız nedir?" Sonra yıldızlara bir göz attı. **"Ben, doğrusu hastayım"** dedi. Böylelikle arkalarını çevirip ondan kaçmaya başladılar. Bunun üzerine onların ilahlarına sokulup: **"Yemek yemiyor musunuz?"** dedi. **"Size ne oluyor ki konuşmuyorsunuz?"** Derken onların üstüne yürüyüp sağ eliyle bir darbe indirdi. (Saffat Suresi, 83-93)

Ayetlerde bildirildiği gibi Hz. İbrahim tek başına bütün kavmini karşısına almış ve putların ilah olamayacağını, aksine onların insanlar tarafından yontulmuş nesnelere başka şeyler olmadığını çok akılcı bir yöntemle onlara hissettirmiştir. O güne kadar putlara karşı çıkan hiç kimseye rastlamamış olan inkarcılar bu durum karşısında öfkeye kapılmışlar, onu cezalandırmak istemişlerdir:

Çok geçmeden (halkı) birbirine girmiş durumda kendisine yönelip geldiler. Dedi ki: "Yontmakta olduğunuz şeylere mi tapıyorsunuz? Oysa sizi de, yapmakta olduklarınızı da Allah yaratmıştır." Dediler ki: **"Onun için (yüksekçe) bir bina inşa edin de onu çılgınca yanan ateşin içine atın."** Böylelikle ona bir tuzak hazırlamak istediler. **Oysa Biz, onları alçaltılmışlar kıldık. (İbra-**

him) Dedi ki: "Şüphesiz ben, Rabbime gidiciyim; O, beni hidayete erdirecektir." (Saffat Suresi, 94-99)

Halkın öfkesine ve kendisine karşı gösterdiği düşmanlığa rağmen Hz. İbrahim onlara Allah'ın varlığını ve birliğini anlatmaya devam etmiş, üzerine düşen tebliğ görevini cesaretle yerine getirmiştir. Tüm varlıkların, hidetle kendisine karşı çıkan kavmi de dahil tüm insanların Allah'ın kontrolünde olduğunu bilerek, Rabbimize sonsuz güvenini gösteren güzel bir tavır sergilemiştir. Bütün bunlardan çok rahatsız olan kavmin önde gelenleri onu ateşe atmak istemişler, ancak Allah bir mucize gerçekleştirecek onu ateşten kurtarmıştır. Bu da, Allah'ın Kendi yolunda korkusuzca mücadele eden kullarına yardım vaaadinin bir delilidir.

Başka ayetlerde de Hz. İbrahim'in Allah'a olan bağlılığını ifade edişi ve gösterdiği cesur mümin tavrı şöyle örnek verilmektedir:

Kavmi onunla çekişip-tartışmaya girdi. Dedi ki: "O beni doğru yola erdirmişken, siz benimle Allah konusunda çekişip-tartışmaya mı girişiyorsunuz? Sizin O'na şirk koştuklarınızdan ben korkmuyorum, ancak Allah'ın benim hakkımda bir şey dilemesi başka. Rabbim, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?" "Hem siz, Onun haklarında hiçbir delil indirmedeği şeyleri Allah'a ortak koşmaktan korkmazken, ben nasıl sizin şirk koştuklarınızdan korkarım? Şu halde 'güvenlik içinde olmak bakımından' iki taraftan hangisi daha hak sahibidir? Eğer bilebilerseniz." İman edenler ve imanlarını zulümle karıştırmayanlar,

işte güvenlik onlar içindir ve onlar hidayete ermişlerdir. (Enam Suresi, 80-82)

Hız. Musa

Kuran'da hayatı en ayrıntılı anlatılan peygamberlerden biri Hz. Musa'dır. Onun inkar eden zalim kavmine karşı gösterdiği cesaret ve sabrı da Müslümanlara çok önemli bir örnek teşkil eder. Mısır'ın tek hakimi olan Firavun, din ahlakından uzak, baskıcı ve ürkütücü yöntemleriyle bütün çevresini sindirmiş, zorba yönetimiyle her tarafa korku salmıştır. Firavun'un o dönemde kendisine itaatsizlik yapanlara işkence yaptığı, kollarını ve bacaklarını çaprazlama kestirdiği ayetlerden anlaşılmaktadır. (Taha Suresi, 71) (Araf Suresi, 124)

Böyle bir ortamda Allah Hz. Musa'yı, çocukluğunda kendisini sarayına alıp büyüten Firavun'u ve çevresini din ahlakına davet etmekle görevlendirmiştir. Güzel ahlaktan son derece uzak, aksine insanlara zulmetmekle ünlü olan bir hükümdar olan Firavun'a karşı mücadeleye girişmek, kuşkusuz büyük bir iman ve cesaret gerektirmektedir. Hz. Musa da, Allah'ın kalbine verdiği iman ve kararlılıkla Firavun'u uyarıp ona öğütte bulunmuştur. Firavun, sarayında büyüyen Hz. Musa'nın, kendi batıl sisteminden yüz çevirerek Allah'ı tek ilah olarak tanınması üzerine son derece öfkelenmiştir. Kuran'da Firavun'un bu öfkesi şöyle haber verilir:

(Gittiler ve Firavun:) Dedi ki: "Biz seni içimizde daha çocukken yetiştirip büyütmedik mi? Sen ömrünün nice yıllarını aramızda geçirmedin mi? Ve sen, yapacağın işi (cinayeti) de işledin; sen nankörlerdensin." (Şuara Suresi, 18-19)

Daha sonra Firavun Hz. Musa'yı sorgulamaya başlar; eğer onu tartışmada yenersen, konunun kapanacağını düşünmektedir. Bu arada bütün yakın çevresini de yanına alarak toplum önünde Hz. Musa'yı küçük düşürmeye çalışmaktadır. Bu da fayda etmeyince onu hapse atmakla tehdit eder. Hz. Musa kesin bir kararlılıkla, durmaksızın Allah'ın varlığını onlara tebliğ etmektedir.

Nihayet Hz. Musa ardı ardına mucizeler gösterince Firavun durumun ciddiyetini biraz daha kavrar; ancak bu sefer de Hz. Musa'nın "büyü" yaptığını düşünmeye başlar. Gurur ve kibiri ortadaki olağanüstülüğü görmesini engeller. Yakın çevresiyle başbaşa verip Hz. Musa'ya bir tuzak kurmaya karar verir.

Hz. Musa, Firavun'un zalim ve azgın bir hükümdar olduğunu bilmesine rağmen Allah'ın emrini yerine getirmekte en küçük bir zaaf göstermemiş, her türlü tehlikeyi göze alarak tek başına Firavun'un karşısına çıkıp onu Allah'a iman etmeye, sapkın dinini terk etmeye davet etmiştir. Firavun'un kendisinin ölümüne hükmetmesi meselesi iken Hz. Musa en ufak bir tereddüt dahi geçirmeden ona Allah'ın emrini tebliğ etmiştir. Firavun'un, Kuran'da bir kısmı aktarılan bu diyalog boyunca kendisine yaptığı tehditler de Hz. Musa'yı yıldırmamıştır:

(Firavun) dedi ki: "Andolsun, benim dışımda bir ilah edinecek olursan, seni mutlaka hapse atacığım". (Musa) Dedi ki: "Sana apaçık bir şey getirmiş olsam da mı?" (Şuara Suresi, 29-30)

Firavun'un Hz. Musa'yı yenmeleri için görevlendirdiği sihirbazlar da, Hz. Musa'nın onların sihirlerini yok etmesi ve küçük düşürmesi sonucunda iman etmişlerdir. Ve o anda imanın kendilerine kazandırdığı büyük cesa-

retle Firavun'un karşısında, herkesin içinde imanlarını açıkça ikrar etmişlerdir. Bu hareketleri sonucunda Firavun'un kendilerine işkence yaparak idam etme tehditlerine aldırılmadan açıkça imanlarını ilan etmişler, işkence ve ölümü seve seve göze almışlardır.

Hız. Musa'nın iman ve cesaretini hemen örnek alan sihirbazların bu şerefli hareketleri Kuran'da şöyle aktarılmaktadır:

Ve sihirbazlar secdeye kapandılar. "Alemlerin Rabbine iman ettik" dediler. "Musa'nın ve Harun'un Rabbine..." Firavun: "Ben size izin vermeden önce O'na iman ettiniz, öyle mi? Mutlaka bu, halkı burdan sürüp-çıkarmak amacıyla şehirde planladığınız bir tuzaktır. Öyleyse siz (buna karşılık ne yapacağımı) bileceksiniz". Muhakkak ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve hepinizi idam edeceğim". (Onlar da:) "Biz de şüphesiz Rabbimize döneceğiz" dediler. Oysa sen, yalnızca, bize geldiğinde Rabbimizin ayetlerine inanmamızdan başka bir nedenle bizden intikam almıyorsun. Rabbimiz, üstümüze sabır yağdır ve bizi Müslüman olarak öldür". (Araf Suresi, 120-126)

Sihirbazların bu gözüpek tavırları imanın kişiyi bir anda nasıl cesur, korkusuz, üstün ahlaklı bir insan haline getirdiğinin açık bir göstergesidir.

Cesaretin ve Allah'a olan tevekkülün örnek verildiği bir başka ayet de, kavminin yenik düştüklerini sandıkları bir sırada Hız. Musa'nın Allah'a olan güvenini asla kaybetmemesidir. Kavmi korkuyla onu terk etmiş ve mücadelede yalnız bırakmıştır. Ancak Hız. Musa, samimi olarak inanmış tek bir insanın cesaretinin dahi inkar

edenlerin önünü kesmeye yeteceğini göstermiştir. Ve Allah Hz. Musa'yı Firavun'dan kurtararak inanan kullarına olan yardım vaadini bir kez daha yaşatmıştır:

İki topluluk birbirini gördükleri zaman Musa'nın adamları: "Gerçekten yakalandık" dediler. (Musa:) "Hayır" dedi. "Şüphesiz Rabbim, benimle beraberdir; bana yol gösterecektir". Bunun üzerine Musa'ya: "Asanla denize vur" diye vahyettik. (Vurdu ve) Deniz hemencecik yarılıverdi de her parçası kocaman bir dağ gibi oldu. Ötekileri de buraya yaklaştırdık. Musa'yı ve onunla birlikte olanların hepsini kurtarmış olduk. Sonra ötekileri suda boğduk. Şüphesiz, bunda bir ayet vardır. Ama onların çoğu iman etmiş değildirler. Ve hiç şüphesiz, senin Rabbin, güçlü ve üstün olandır, esirgeyendir. (Şuara Suresi, 61-68)

Hz. Süleyman

Hz. Süleyman da tüm peygamberler gibi güzel ahlakın yaygınlaştırılmasında son derece cesur ve kararlı davranmış olan bir peygamberlerdir. Allah ona büyük bir hakimiyet nasip etmiştir. Güzel ahlaklı insanlar arasında hakim kılma arzusu çok şiddetli bir şekilde tecelli etmiş, bu amaçla daha önce benzeri görülmemiş yöntemler geliştirmiştir. Cesareti pek çok toplumu derinden etkilemiş, sırf onun bu üstün vasfı, dirayet ve kararlılığı başka kavimlerin hayranlığını uyandırmıştır. Kendisine karşı büyük ordulara sahip olan Sebe Melikesine haber yollayarak onun ve kavminin iman etmesi için son derece etkili bir yöntem izlemiştir:

(Hühüd'ün mektubu götürüp bırakmasından

sonra Saba melikesi Belkıs:) Dedi ki: "Ey önde gelenler gerçekten bana oldukça önemli bir mektup bırakıldı. Gerçek şu ki, bu, Süleyman'dandır ve 'Şüphesiz Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla' (başlamakta)dır. (İçinde de:) "Bana karşı büyüklük göstermeyin ve bana Müslüman olarak gelin" diye (yazılmaktadır).

Dedi ki: "Ey önde gelenler, bu işimde bana görüş belirtin, siz (herşeye) şahidlik etmedikçe ben hiçbir işte kesin (karar veren biri) değilim".

Dediler ki: "Biz kuvvet sahibiyiz ve zorlu savaşçılarız. İş konusunda karar senindir, artık sen bak, neyi emredersen (biz uyguluyoruz).

Dedi ki: "Gerçekten hükümdarlar bir ülkeye girdikleri zaman, orasını bozguna uğratırlar ve halkından onur sahibi olanları hor ve aşağılık kılarlar; işte onlar, böyle yaparlar.

"Ben onlara bir hediye göndereyim de, bir bakayım elçiler neyle dönerler".

(Elçi hediyelerle) Süleyman'a geldiği zaman: "Sizler bana mal ile yardımda mı bulunmak istiyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiği-den daha hayırlıdır; hayır, siz, hediyenizle sevinip öğünelirsiniz" dedi.

"Sen onlara dön, Biz onlara öyle ordularla geliriz ki, onların karşı koymaları mümkün değil ve Biz onları ordan horlanmış-aşağılanmış ve küçük düşürülmüşler olarak sürüp çıkarırız". (Neml Suresi, 29-37)

Hz. Süleyman'ın bu kararlı ve cesur tutumu, Allah'ın

rızasını araması ve dünyevi hiçbir şeye tamah etmeyen tutumu Sebe melikesini derinden etkilemiş ve imanına vesile olmuştur:

... Dedi ki: "Rabbim, gerçekten ben kendime zulmettim; (artık) ben Süleyman'la birlikte alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum."
(Neml Suresi, 44)

Hız. Nuh

Hız. Nuh da söz dinlemeyen kavmine Allah'ın dinini büyük bir kararlılıkla tebliğ eden peygamberlerden biridir. Çok uzun bir süre boyunca kavmini doğru yola davet eden Hız. Nuh, bunu yaparken sayısız yöntem ve taktiğe başvurmuştur. Ancak içinde bulunduğu kavim, hiçbir şekilde anlattıklarını kavramadığı gibi, doğru sözünü dinlemeye tahammül dahi edememişlerdir. Bütün peygamberlere yaptıkları gibi, her türlü baskı ve yıldırma yöntemini kullanmışlar, böylesine mübarek bir insanı tehdit etmekten kaçınmamışlardır. Büyük bir sabır ve kararlılıkla tekrar tekrar onlara Allah'ın varlığını, ahireti anlatmasına rağmen Hız. Nuh'a kavminden iman edenlerin sayısı çok az olmuştur. Ayetlerde Hız. Nuh'un mücadelesi şöyle haber verilir:

Dedi ki: "Rabbim, gerçekten kavmimi gece ve gündüz davet edip-durdum. Fakat davet etmem, bir kaçıştan başkasını arttırmadı. Doğrusu ben, onları bağışlaman için her davet edişimde, onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar, örtülerini başlarına çektiler ve büyüklük tasladıkça büyüklük gösterip-direttiler. Sonra onları açıktan açığa davet ettim. Daha sonra onlara

açıkça ilan ettim ve kendilerine gizli gizli yollarla yanaşmak istedim". (Nuh Suresi, 5-9)

Hız. Nuh da diğere peygamberler gibi azgın inkarcıların hakaret, tehdit ve saldırılarına maruz kalmıştır.

Dediler ki: "Sana, sıradan aşağılık insanlar uymuşken inanır mıyız?" (Şuara Suresi, 111)

Dediler ki: "Eğer (bu söylediklerine) bir son vermeyecek olursan, gerçekten taşta tutulup kovulacaksın". (Şuara Suresi, 116)

Fakat ne yılgınlık göstermiş ne de tebliğ vazifesinden feragat etmiş, cesaret ve kararlılıkla Allah'ın emrini kavmine tebliğ etmiştir. Öyle ki kavminin içinde kaldığı uzun bir süre boyunca bu güzel ve üstün ahlaki üzerinde taşımıştır.

Hız. Nuh'ta gördüğümüz ahlak, kınayanın kınamasından hiç çekinmeyen, aksine yalnızca Allah'ın rızasını kaybetmekten çekinen ve O'na tam bir teslimiyetle güvenen mümin tavrıdır. Ve Nuh Peygamber bu tavrıyla kendisinden sonra yaşamış olan bütün Müslümanlara çok güzel bir örnek teşkil etmektedir.

Hız. Nuh kavminin her türlü alayını, azgınca tavrını göze alarak yalnızca Rabbimizin emirlerini yerine getirmiş ve Allah'ın yardım vaadine kesin olarak iman etmiştir:

"Bizim gözetimimiz altında ve vahyimizle gemiyi imal et. Zulmedenler konusunda Bana hiptapta bulunma. Çünkü onlar suda-boğulacaklardır".

Gemiyi yapıyordu. Kavminin ileri gelenleri kendisine her uğradığında onunla alay ediyordu. O:

"Eğer bizimle alay ederseniz, alay ettiğiniz gibi biz de sizlerle alay edeceğiz" dedi. "Artık, ilerde bileceksiniz. Aşağılatıcı azab kime gelecek ve sürekli azab kimin üstüne çökecek". (Hud Suresi, 37-39)

Uzun süren mücadelesinin sonunda Allah, Hz. Nuh'un inkar eden kavmini cezalandırmış, onunla alay eden, ona eziyet eden ve onu tehdit edenleri suda boğmuştur. Hz. Nuh ve beraberindeki müminleri de kurtarmıştır. Hz. Nuh'un kıssası, Allah'ın, Kendi yolunda cesaret ve kararlılıkla mücadele edenlerin yaptıklarını boşa çıkarmayacağını, onları sabretmeleri dolayısıyla dünyada ve ahirette en güzel sona ulaştıracağını, onlara eziyet edip engel olmak isteyenlerden de mutlaka intikam alacağını yaşanmış bir örneğidir.

Hz. Meryem

Hz. Meryem Kuran'da iffeti, sabrı, samimiyeti, imanındaki kararlılığı ve 'kınayanın kınamasından korkmaması' ile tanıtılan bir mümindir. Allah Hz. Meryem'i seçmiş ve mucizevi bir şekilde eğitmiştir. Hz. Meryem, Allah'a yakınlığı ve ahlakıyla üstün kılınmıştır:

Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabulle kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriya'yı ondan sorumlu kıldı. Zekeriya her ne zaman mihraba girdiyse, yanında bir yiyecek buldu: "Meryem, bu sana nereden geldi?" deyince, "Bu, Allah katındandır. Şüphesiz Allah, dilediğine hesapsız rızık verendir" dedi. (Al-i İmran Suresi, 37)

Allah'tan bir mucizeyle Hz. İsa'ya hamile kalan Hz.

Meryem, olmadık iftiralara ve hakaretlere uğramasına rağmen, Allah'ın emirlerinden kesinlikle taviz vermeden kendisine emredilen herşeyi harfiyen yerine getirmişti.

Kavmiyle karşı karşıya kalan Hz. Meryem, tek başına inkar edenlere karşı koymuş, içinde bulunduğu durumun doğrusunu onlara cesurca hiç çekinmeden anlatmıştı. Ancak samimi izahları fayda etmemişti, çünkü kavmi son derece azgın bir kavimdi ve onu en aşağılık iftiralarla suçlamışlardı.

Bunun üzerine Allah, Hz. Meryem'i büyük bir mucizeyle temize çıkartmış, mucizeler tecelli ettirerek onun doğru söylediğini kavme göstermişti. Hz. İsa'nın daha beşikteyken konuşmaya başlaması, ölümcül hastalıkları iyileştirmesi kavmin ona inanmasına vesile olmuştur.

O: "Benim nasıl bir erkek çocuğum olabilir? Bana hiçbir beşer dokunmamışken ve ben azgın utanmaz (bir kadın) değilken" dedi. (Meryem Suresi, 20)

Böylece onu taşıyarak kavmine geldi. Dediler ki: "Ey Meryem, sen gerçekten şaşırtıcı bir şey yaptın. Ey Harun'un kız kardeşi, senin baban kötü bir kişi değildi ve annen de azgın, utanmaz (bir kadın) değildi". Bunun üzerine ona (çocuğa) işaret etti. Dediler ki: "Henüz beşikte olan bir çocukla biz nasıl konuşabiliriz?" (İsa) Dedi ki: "Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. (Allah) Bana Kitabı verdi ve beni peygamber kıldı." (Meryem Suresi, 27-30)

Bu noktada kazanan, böylesine zor bir koşulda bütün kavmi tek başına karşısına alarak, yılmadan, büyük bir kararlılıkla mücadele eden Hz. Meryem olmuştur. Türlü if-

tiralara uğradığı halde şevk ve kararlılığını yitirmeyen Hz. Meryem, gösterdiği cesur, dirayetli Müslüman karakteriyle bütün müminlere şevk ve cesaret timsali olmuştur. Allah'ın Kuran'da ismini zikrederek tüm iman edenlere de örnek kıldığı üstün bir makama ulaşmıştır:

Allah, iman edenlere de Firavun'un karısını örnek verdi. Hani demişti ki: "Rabbim bana Kendi katında, cennette bir ev yap; beni Firavun'dan ve onun yaptıklarından kurtar ve beni o zalimler topluluğundan da kurtar." İmran'ın kızı Meryem'i de. Ki o kendi ırzını korumuştur. Böylece Biz ona ruhumuzdan üfledik. O da Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O, (Rabbine) gönülden bağlı olanlardandı. (Tahrim Suresi, 11-12)

Hz. Lut, Hz. Şuayb, Hz. Hud

Lut, Şuayb ve Hud Peygamberlerin de içinde buldukları kavimler, azgınlıkta ileri gitmiş, güzel ahlaktan tamamiyle kopup uzaklaşmış kavimlerdir. Lut kavminin diğer kavimlerden farklı olarak öne çıkan özelliği, büyük çapta cinsel sapkınlığa kapılmış olmalarıdır. Kavmini ahlaklı olmaya davet eden Hz. Lut'un sözlerine uymayan insanlar, Hz. Lut'tan ve onun telkinlerinden kurtulmanın yolunu, onu kavimden sürmekte bulmuşlardır. Ancak sapkın kavim, tehlikenin yakınlığının farkında olmamıştır. Allah Hz. Lut'a melekler göndererek kavmin sonunun yakın olduğunu müjdelemiştir:

Hani Lut da kavmine şöyle demişti: "Sizden önce alemlerden hiç kimsenin yapmadığı hayasız-çirkinliği mi yapıyorsunuz? "Gerçekten siz ka-

dınları bırakıp şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz. Doğrusu siz, ölçüyü aşan (azgın) bir kavimsiniz". Kavminin cevabı: "Yurdunuzdan sürüp çıkarın bunları, çünkü bunlar çokça temizlenen insanlarmış!" demekten başka olmadı. (Araf Suresi, 80-82)

(Elçiler) Dediler ki: "Ey Lut, biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana kesin olarak ulaşamazlar. Gecenin bir parçasında ailenle birlikte yürü (yola çık). Sakın, hiçbiriniz dönüp arkasına bakmasın; fakat senin karın başka. Çünkü onlara isabet edecek olan, ona da isabet edecektir. Onlara va'dolunan (azab) sabah vaktidir. Sabah da yakın değil mi?" (Hud Suresi, 81)

Ayetlerde görüldüğü gibi Hz. Lut Allah'a güvenerek kavmini uyarmış ve karşılığında sürgüne gönderilmekle tehdit edilmiştir. Fakat bu hiçbir şekilde Hz. Lut'u korkutmamış ve O Allah'ın yardımının yakın olduğunu bilmiştir.

Hz. Şuayb'ın kavminde de önde gelenler tarafından her türlü yolsuzluk ve zorbalık yapılmaktaydı. Hz. Şuayb'a karşı tuzaklar kuran, ona ve yanındakilere baskı uygulayan bu azgın kavim, her türlü adaletsizliği uygulamakta sakınca görmemiştir.

Şuayb Peygambere daha korkunç yöntemler uygulamalarına engel olan şey ise, onun yakın çevresinden çekimeleridir. Hz. Şuayb ise hak dini anlatmakta ve yaşamakta hiç taviz vermemiş, örnek bir mücadele sergilemiştir, her fırsatta yakın çevresine değil, Allah'a güvendiğini, korkacaklarsa Allah'tan korkmalarını gerektiğini vurgulamıştır.

Onunla uğraşanlar ise Hz. Şuayb iman ettiği için, onu yurdundan sürmek ya da taşa tutarak öldürmekle tehdit etmiş, yakın çevresini ve ona uyanları tehdit etmişlerdir. Buna karşılık olarak da büyük felaketlere uğramışlardır. Kuran'da Şuayb Peygamberin kavmine karşı kararlı ve cesaretli tutumu önemli bir örnek olarak anlatılmıştır:

"Ey Şuayb" dediler. "Senin söylediklerinin çoğunu biz 'kavrayıp anlamıyoruz'. Doğrusu biz seni içimizde zayıf biri görüyoruz. Eğer yakın-çevren olmasaydı, gerçekten seni taşa tutar-öldürürdük. Sen bize karşı güçlü ve üstün değilsin. "

Dedi ki: "Ey kavmim, sizce benim yakın-çevrem, Allah'tan daha mı üstündür ki, O'nu arkamızda-unutuluvermiş (önemsiz) bir şey edindiniz. Şüphesiz benim Rabbim, yapmakta olduklarınızı sarıp-kuşatandır. Ey kavmim, bütün yapabileceğinizi yapın; şüphesiz, ben de yapacağım. Kime aşağılatıcı azab gelecek ve yalancı kimdir, yakında bileceksiniz. Siz gözetleyip durun, ben de sizinle birlikte gözetleyeceğim".
(Hud Suresi, 91-93)

Hz. Şuayb'ın kavmine tebliği ve kavmiyle yaptığı mücadeleye birçok ayette anlatılmaktadır:

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (islah) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk

**... Oysa onlara evla (olan):
İtaat ve maruf (güzel) sözdü.
Fakat iş, kesinlik ve kararlılık
gerektirdiği zaman,
şayet Allah'a sadakat gösterselerdi,
şüphesiz onlar için daha hayırlı olurdu.
(Muhammed Suresi, 20)**

(fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanıyorsanız".

O'na iman edenleri tehdit ederek, Allah'ın yolundan alıkoymak için ve onda çarpıklık arayarak (böyle) her yolun (başını) kesip-oturmayın. Hatırlayın ki siz azınlıkta (ve güçsüz) iken O, sizi çoğalttı. Bozgunculuk çıkarana'nın nasıl bir sona uğradıklarına bir bakın".

"İçinizden bir grup, kendisiyle gönderildiğim şeye inanmışken diğer bir grup inanmadığına göre, artık Allah, aramızda hüküm verenlerin en hayırlısıdır".

Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler) dediler ki: "Ey Şuayb, seni ve seninle birlikte iman edenleri ya ülkemizden sürüp-çıkaracağız veya mutlaka bizim dinimize geri döneceksiniz. " (Şuayb:) "Biz istemesek de mi?" dedi. "Allah bizi ondan kurtardıktan sonra, bizim tekrar sizin dininize dönmemiz Allah'a karşı yalan yere iftira düzmemiz olur. Rabbimiz olan Allah'ın dilemesi dışında, ona geri dönmemiz bizim için olacak iş değildir. Rabbimiz, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a tevekkül ettik. 'Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında 'Sen hak ile hüküm ver, ' Sen 'hüküm verenlerin' en hayırlısısın." (Araf Suresi, 85-89)

Bütün elçiler gibi Hz. Hud da kavmini doğru yola davet edip onları uyarınca, kavmi, Hz. Hud'a karşı benzer saldırı ve tehditlerde bulunmuşlardır. Ona delilik isnat etmeye çalışmışlar, sözleri ile ona zarar vermeye kalkış-

mişlardır. Ancak kavmin kendisi ve yanında bulunanları baskı altına almaya çalışmaları Hz. Hud tarafından çok güzel bir cesaretle karşılanmıştır. Hz. Hud'un sözleri Kuran'da şöyle haber verilir:

Kavminin önde gelenlerinden inkar edenler dediler ki: "Gerçekte biz seni 'aklı bir yetersizlik' içinde görüyoruz ve doğrusu biz senin yalancılardan olduğunu sanıyoruz". (Hud:) "Ey kavimim" dedi. "Bende 'akıl yetersizliği' yoktur; ama ben gerçekten alemlerin Rabbinden bir elçiyim" dedi. (Araf Suresi, 66-67)

"Andolsun" dedi. "Rabbinizden üzerinize iğrenç bir azab ve gazab gerekli kılındı. Allah'ın kendileri hakkında hiçbir delil indirmediği ve sizin ile babalarınızın isimlendirdiği (düzüp uydurduğu) birtakım isimler (düzme tanrılar ve kurallar) adına mı benimle mücadele ediyorsunuz? Öyleyse bekleyedurun; şüphesiz, ben de sizlerle birlikte bekleyenlerdenim." (Araf Suresi, 71)

SONUÇ

Insan bu dünya hayatında ancak çok kısa bir süre yaşar. Asıl yaşayacağı yer, sonsuz ahiret hayatıdır. Sonsuz hayatta cennete layık bir kul olabilmek için, bu dünyada Allah'ın rızasını kazanacak davranışlarda bulunması şarttır. Allah'ın insanlardan istediği ise, Kendisine kulluk etmeleri ve emrettiği güzel ahlaki yaşamalarıdır.

Allah yolundaki mücadelede müminlerin gösterdikleri cesaret de Allah'ın tavsiye ettiği güzel ahlak özelliklerinden biridir. Allah'ın emrettiği güzel ahlakın yaşanmasında ve yaşatılmasında son derece cesur girişimlerde bulunan peygamberler ve onları izleyen müminler, ardlarından gelecek olan Müslümanlara çok güzel bir örnek teşkil etmişlerdir. Bugün yaşayan Müslümanların Kuran'da peygamberlerin mücadeleleriyle ilgili kıssalardan örnek almaları gerekir.

Kuran'a uygun cesaret insana maddi manevi birçok kazanç sağlar. Öncelikle, insan kesin bir kararlılıkla Allah'ın rızasına uygun davranıyor olduğu için, vicdanı son derece rahat olur. Vicdanı rahat olduğu için ise huzurlu bir hayatı olur.

Allah'ın emrettiği güzel ahlakın insanlara tebliği konusunda cesur davranan müminler inkarcıların kurdukları tuzaklara, baskılara, iftiralara aldırış etmeden Allah'ın emrini yerine getiren çok güçlü imana sahip olurlar.

Şahsiyetleri bütün insanlara örnek olur. İman etmeyenler dahi müminin bu şevkinden, heyecanından, gösterdiği cesarettten etkilenir, ona kıskançlıkla karışık bir

hayranlık duyarlar. Kısaca, müminin kararlılık ve cesareti yeryüzündeki bütün insanlara örnek olacak niteliktedir.

Cesaret insanın Allah'ın rızasını kazanma, Kuran ahlakını insanlar arasında yaygınlaştırma amacına daha da güçlü bağlanmasını sağlar. Mümin, inkarcıların bütün engellemelerine rağmen tebliğ görevini yerine getirdikçe, daha da şevklenir ve büyük bir heyecanla Kuran ahlakını anlatmaya devam eder.

Baskı ve engellemelere rağmen güzel ahlakı yaşatmak her Müslümanın görevidir. Aksi takdirde Allah'ın Kuran'da, **"Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz?"** (Nisa Suresi, 75) ayetinde belirttiği emri yerine getirmemiş olacaktır. Oysa vicdan sahibi her mümin hem kendine hem de başkalarına yetecek imana ve manevi güce sahiptir. Haksız yere öldürülen, baskı altına alınan, zulüm gören, dünyada ve ahirette azaba sürüklenen insanların yaşadıkları bir dünyada kendi çıkarlarının peşine düşmek, bu insanları görmezlikten gelmek hiçbir mümine yakışmaz.

Bu durumda vicdan sahibi her Müslüman cesaretini güçlendirmeli, cesaretini kıran noktalar varsa bunları iyi tespit etmeli, Allah korkusu ve imanla takviye yapmalıdır. Çünkü bu dünya hayatı yalnızca **"ahirette (ki sınırsız mutluluk yanında geçici) bir meta'dan başkası değildir"** (Rad Suresi, 26)

Göz açıp kapayıncaya kadar geçecek olan dünyada cesur davranmamak, Allah'ın kendisinden istediği karar-

lılığı göstermemek, kuşkusuz ahirette büyük pişmanlık duyulacak bir davranış olacaktır.

Ayrıca unutulmamalıdır ki, Kuran ahlakını yaşama konusunda gösterilen cesaretle ilgili gençlerimizin karşısında çok güzel örnekler vardır. Türk Milleti tarih boyunca bu güzel cesareti, dünyaya örnek olacak şekilde yaşamış şerefli bir tarihe sahiptir. Kararlılıklarıyla ve güçlü karakterleriyle dört kıtaya adalet götürmüş ve her gittikleri yerde çok büyük sevinç gösterileriyle karşılanmış bir devletin evladı olmak çok büyük bir gurur kaynağıdır. Milletimiz geçmişte olduğu gibi bugün de, Kuran ahlakını yaşama ve yaşatma konusunda yılmaz bir cesaret göstermektedir. Çünkü milletimizin her bireyi, göz açıp kapayıncaya kadar geçecek olan dünyada cesur davranmamanın ahirette büyük pişmanlık duyulacak bir davranış olacağını bilmektedir.

Ve Allah'tan korkan, iman sahibi Türk Milleti'nin bireyleri için böyle bir pişmanlığı kabul etmek mümkün değildir.

***Sen yücesin,
bize öğrettiğinden başka bizim
hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten Sen, herşeyi bilen,
hüküm ve hikmet sahibi olansın.
(Bakara Suresi, 32)***
